

CUJIRE

www.szs-railsyn.org

ЛИСТ СИНДИКАТА ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ • ИЗЛАЗИ МЕСЕЧНО • ГОДИНА XVI • ЈАНУАР 2012. • БРОЈ 177

КАКО ЈЕ НАСТАО СЖС?

стр. 2

стр. 10

ЕВРОПСКИ СОЦИЈАЛНИ
ПАРТНЕРИ

ЈСО ГРАЂЕВИНСКЕ ДЕЛАТНОСТИ
НАСТАВИТИ СА ОБИЛАСКОМ
СИНДИКАЛНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

стр. 16

СИНДИКАТА ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ
TRADE UNION OF RAILWAYMEN OF SERBIA

КАКО ЈЕ НАСТАО СЖС?

Привремени Републички одбор СЖС-а, формиран је 30.12.1991. године.

Одлуком Већа Савеза синдиката Србије о формирању Синдиката железничара Србије, од 28. маја 1991. године, синдикална организација ЖТП-а „Београд“ (интеграција три синдикалне организације бивших ЖТО-а Београд, Нови Сад и Приштина) добија равноправан третман са свим синдикатима делатности у оквиру Савеза синдиката Србије, са извршним органом, Републичким одбором синдиката железничара Србије.

Све дотадашње иницијативе да железничари добију свој синдикат, управо су том одлуком уродиле плодом. Превасходно је било потребно створити масован и финансијски јак синдикат, а самим тим и довољно моћан као једина организација за заштиту интереса радника. Најзначајније је било то да су железничари напокон могли, преко својих представника, директно да учествују у раду највиших органа Савеза синдиката Србије са једне стране, а са друге, да путем својих највиших органа започну борбу за успостављање партнерских односа са органима државе и окончају је са много већим ингеренцијама од дотадашњих, као и да у будућности тај однос учине потпуно равноправним, у свакодневном животу и раду.

Привремени Републички одбор СЖС, формиран је 30.12.1991. године.

СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ

(из ИНФОРМАТОР - а за чланове СЖС-а, објављеног у новембру 1991. године)

„У Србији је у оквиру досадашње Синдикалне организације ЖТП-а „Београд“ организовано око 80 синдикалних организација. На јавној расправи је Статут СЖС-а. Синдикат железничара је добровољна, интересна, солидарна и самостална организација радника у области железничког саобраћаја. Синдикат је независан у односу на државне и пословодне органе и нестраницачки, представља синдикат делатности у оквиру Савеза синдиката Србије.

Синдикалне организације које су основни облик организовања чланства, повезане су у гранске синдикате у зависности од радног организовања, а рад изаштите посебних и специфичних интереса, све су део јединственог синдиката железничара Србије.

Синдикалне организације повезују се у савез синдиката општине, а у Београду и у Градски савез самосталних синдиката, а ради координирања активности и усавршавања интереса у оним питањима која се могу решавати и остваривати на нивоу општине и града.

У оквиру СЖС-а формира се 6 гранских синдиката:

СТП; Вуча возова; ЗОП; ЕТД; ТКС; ЗОВС, као и 2 координациони одбора синдикалних организација - Управе предузећа и предузећа ван основне делатности.

Путем овог информатора сваки члан Синдиката може да се информише о томе шта му синдикат обезбеђује.

Нови захтеви чланства ће бити разлог да се Синдикат ангажује на стварању услова за њихову реализацију, а кад ти услови буду створени, о томе ће чланство и организација бити обавештени.

Због нових метода, реформисања организације и одговорног односа према обавезама – већина синдикалних организација и одбора гранских синдиката, прихваћени су као равноправни партнери.

Хоћемо да будемо синдикат у служби чланства: зато дођите, наша су Вам врате отворена – за савет, за помоћ.

Заједно, бићемо јачи!“

Вера Арсенијевић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ЗА РАД, БОРАЧКА
И СОЦИЈАЛНА ПИТАЊА

Бр. 110-00 15/92-02

12.02. 1992. год.

Београд

/СС

На основу члана 3. став 1. Уредбе о регистрацији синдикалних организација ("Службени гласник Републике Србије", број 14/91) по пријави синдиката железничара Србије, за упис у Регистар синдикалних организација доносим

РЕШЕЊЕ

1. Синдикат железничара Србије, уписан је у Регистар синдикалних организација који се води у Министарству за рад, борачка и социјална питања, под редним бројем 9473

2. Седиште Синдиката железничара Србије налази се у Београду, Маше Лијаде 14.

3. Синдикат железничара Србије заступа Атић Зоран председник.

4. Решење објавити у "Службеном гласнику Републике Србије"

Образложење

Синдикат железничара Србије, поднео је дана 15.01.1992. године, пријаву за упис у Регистар синдикалних организација

Решавајући по поднетој пријави и увидом у достављену документацију утвђено је да су испуњени сви услови прописани у члану 2. ст. 1. и 2. Уредбе о регистрацији синдикалних организација, те је решено као у диспозитиву

МИНИСТАР

Бранка Јевић

САВЕЗ СИНДИКАТА СРБИЈЕ
- Веће Савеза синдиката Србије -

На основу чланова 52, 53 и 55 Статута Савеза синдиката Србије, а на иницијативу чланова Синдиката железничара, подружнице, синдикалних организација и координационих одбора ове делатности, веће Савеза синдиката Србије, на седноци одржаној 28.маја 1991.године, донело је

**ОДЛУКУ
О ФОРМИРАЊУ СИНДИКАТА ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ**

Члан 1.

Ради самосталног изражавања, остваривања и заштите посебних и појединачних интереса железничара Србије – чланова синдиката, у Савезу синдиката Србије формира се Синдикат железничара Србије (у даљем тексту Синдикат).

Члан 2.

Синдикат железничара је конститутивни елемент Савеза синдиката Србије и приhvата његов Програм и Статут.

Синдикат самостално и у сарадњи са органима Савеза синдиката развија и води активности ради решавања свих питања која су од значаја и интереса за железничку делатност и чланове овог синдиката.

Синдикат непосредно учествује у изграђивању и доношењу одлука и ставова Савеза синдиката и одговоран је за њихово остваривање.

Члан 3.

У складу са основним начелима Статута и програма Савеза синдиката Србије, Синдикат на основу свог статута самостално и у сарадњи са органима Савеза синдиката, води активност и сарадњу са институцијама политичког система, државним органима и органима локалне самоуправе, самоуправним и пословодним структурама, приватним послодавцима и њиховим асоцијацијама.

Члан 4.

Синдикат ће у наредних шест месеци, у складу са Статутом Савеза синдиката Србије, одржати скupштину, донети Статут и друга нормативна акта и одлуке.

Образложение

Чланови синдиката – железничари, подружнице, синдикалне организације и координациони одбори у овој делатности, у дужем временском периоду захтевају формирање републичког синдиката железничара Србије као саставног дела јединственог Савеза синдиката Србије.

Са тим циљем формирали су Иницијативни одбор који је, у сарадњи са надлежним органима и телима Већа Савеза синдиката Србије усклађивао ову акцију.

Разлози за формирање синдиката железничара, налазе се у изузетно отежаним условима рада у овој делатности, посебно у условима неликвидности, ниских личних доходака и кашњења у њиховој исплати. У тим условима мора се обезбедити пуна радна, материјална и социјална сигурност, што се преко овог синдиката и савеза синдиката Србије, може успешније обезбедити.

Републички одбор синдиката радника саобраћаја и веза, разматрао је ову иницијативу и подржао је.

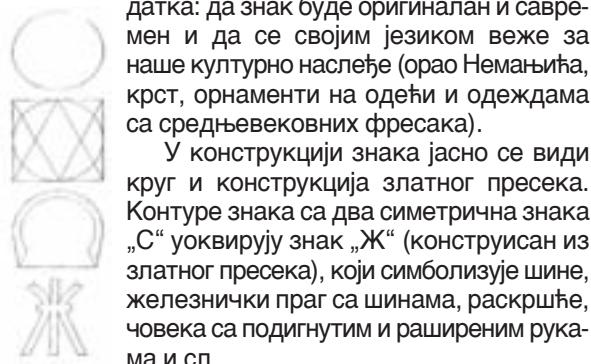
Председништво Већа Савеза синдиката Србије је такође информисано о овој иницијативи и предлаже Већу да донесе одлуку о формирању Синдиката железничара Србије, како је то у тексту предложено.

КАКО ЈЕ НАСТАО ЗАШТИТНИ ЗНАК СИНДИКАТА ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ

ОРИГИНАЛАН И САВРЕМЕН

Автори заштитног знака СЖС-а, сликар Предраг Драговић и архитекта Ксенија Хил Вујадиновић објашњавају његов настанак:

„Реализујући заштитни знак за Синдикат железничара Србије, аутори су, поред захтева да знак симболизује синдикалну организацију железничких предузећа, имала још два важна задатка: да знак буде оригиналан и савремен и да се својим језиком веже за наше културно наслеђе (оријентација Немањића, крст, орнаменти на одећи и одеждама са средњевековних фресака).“

У конструкцији знака јасно се види круг и конструкција златног пресека. Контуре знака са два симетрична знака „С“ уоквирују знак „Ж“ (конструисан из златног пресека), који симболизује шине, железнички праг са шинама, раскршће, човека са подигнутим и раширеним рукама и сл.

Комплетан знак има контуре тунела, изглед локомотиве с преда, потковице, штита, итд.

КРУГ је симбол савршенства, времена, споја неба и земље. Круг је и знак склада. Као облик (попут затвореног кружења) обавија и једно је симбол заштите коју јамчи унутар својих граница.

У ЗЛАТНОМ ПРЕСЕКУ, облик круга и квадрата, са обавезним троугловима, евоцира идеју кретања и промене реда (или у овом случају, површине – код конструкције знака „Ж“).

Контуре знака асоцирају на:

ТУНЕЛ – подземни пут који се нарочито везује за железници;

ПОТКОВИЦУ – која је као и сидро, симбол среће и знак заштите;

ШТИТ – симбол пасивног, одбрамбеног и заштитног оружја.

СВИ ОВИ АТРИБУТИ ИМАЈУ ВЕЗУ СА СИНДИКАТОМ КОЈИ ЈЕ ШТИТ И СНАГА СВАКОГ ЕСНАФА И ЊЕГОВЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ.“

Вера Арсенијевић

2012. ГОДИНА – ГОДИНА ЈУБИЛЕЈА

20 ГОДИНА СИНДИКАТА ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ

Пре дводесет година, 12. фебруара 1992. године, у регистар синдиката Министарства за рад, борачка и социјална питања Републике Србије уписан је Синдикат железничара Србије

До тада, на железници је деловала Синдикална организација ЖТП „Београд“, на чијем челу је био Зоран Антић. Упису је претходила одлука Савеза Синдиката Србије да се, у циљу остваривања специфичних интереса запослених на железници, формира Синдикат железничара Србије као републички одбор Савеза Синдиката Србије и његов конститутивни елемент, који самостално и у сарадњи са органима Савеза синдиката Србије развија и води активности ради решавања свих питања која су од значаја и интереса за железничку делатност и чланове овог синдиката. На тај начин су створени услови

да грана железничког саобраћаја у оквиру Савеза синдиката Србије има свој синдикат на нивоу Републике Србије, који ће се на нивоу предузећа, али и кроз инситуције политичког система, државних органа и органа локалне самоуправе залагати за унапређење железничког саобраћаја у целини и заштиту интереса запослених на железници. За првог председника Синдиката железничара Србије изабран је Зоран Антић, који је ту функцију обављао до 2001. године.

Доношење одлуке о формирању Синдиката железничара Србије у оквиру Савеза Синдиката Србије има вишеструки значај, с обзиром да је први пут железнички саобраћај

добио свој републички одбор, односно грану у саставу највеће синдикалне централе у Републици Србији, што је омогућило до данашњих дана активно учешће у решавању свих питања од интереса не само за запослене у железничком сектору, већ и креирању синдикалне политике на нивоу целе државе.

За ових дводесет година, Синдикат железничара Србије је прошао кроз различите фазе у дефинисању и профилисању своје синдикалне политике, тражећи најбољи пут за остваривање зацртаних циљева. На том трновитом путу, пратио је и трпео све последице друштвено-политичких и економских промена, прилагођавао се новонасталим условима и до данас остао најмногобројнији и по свему судећи најорганизованији синдикат на железници. Организациона инфраструктура Синдиката железничара Србије омогућава двоструки ниво деловања. Вертикални, преко седам Јединствених синдикалних организација у које је повезано 98 синдикалних организација у зависности од делатности и у којима се изражавају, усаглашавају и остварују посебни и специфични интереси делатности које представљају. Хоризонтални-територијални ниво организовања изражен је кроз деловање Одбора чворова, који обједињавају и усмеравају активности свих синдикалних организација на својој територији и спроводе ставове, закључке и одлуке виших органа СЖС у циљу јединственог деловања.

Основне активности Синдиката железничара Србије у протеклих дводесет година биле су усмерене пре свега на израду и праћење примене Колективног уговора, очување и повећање зарада запослених и побољшање материјално-економског положаја, побољшање и стално унапређивање области безбедности и здравља на раду, радно-правну заштиту чланова, активно учешће у процесу реструктуирања предузећа, информисање чланства, јачање Фонда за превенцију и рекреацију, Фонда солидарности и Штрајкачког фонда, константно побољшање материјално-техничких услова за рад, статутарне промене и јачање унутрашње организационе структуре, остваривање сарадње са Савезом самосталних синдиката Србије, међународним организацијама транспортних радника и репрезентативним синдикатима у предузећу у циљу заједничког деловања, као и низ других активности усмерених на решавање свакодневних проблема запослених.

Од свих области деловања, најзначајније место, као дежурна активност, заузимала је борба за очување стандарда запослених. Питање зарада увек је било у центру интересовања запослених. У претходним

деценијама, као и сада, суочени смо са веома неповољним положајем запослених на железници када су зараде у питању. Настављено је заостајање у просеку зарад за осталим јавним предузећима, тако да смо тренутно на зачељу колоне. Много је фактора који су довели до такве ситуације, пре свега рестриктивна политика државе према железници кроз буџетске субвенције, ограничавањем средстава за несметано функционисање, као и многобројна ограничења за повећање зарада, изражена кроз законе и уредбе. Много снаге и енергије је у протекле две деценије уложено да се, углавном заједничким активностима са осталим репрезентативним синдикатима, увећају зараде, заустави пад стандарда запослених и натера Влада да не смањује, већ повећава субвенције за железницу. У настојању да се ови циљеви остваре, често смо били принуђени да посегнемо за крајњим средством синдикалне борбе, штрајком. За ових дводесет година, организован је велики број штрајкова упозорења, као и неколико веома значајних генералних штрајкова, од којих је онај из 2002. године трајао пуних 11 дана. Као резултат штрајкова упозорења и генералних штрајкова, уследили су споразуми о њиховом прекиду, чија се решења и договори примењују и данас у многим областима живота и рада предузећа.

Најзначајније тековине, на које смо изузетно поносни су пре свега Штрајкачки фонд, лист „СИЖЕ“ и Колективни уговор. Једини смо синдикат на простору Југоисточне Европе који има Штрајкачки фонд, као један од најважнијих услова за синдикално деловање. Фонд пружа неопходну потпору и стабилност у раду, као и ослонац за многе акције синдиката. Средства Фонда су респективна и као таква била су изазов за многе, нарочито ван предузећа, да покушају да их обезвреде, а Фонд ослабе и евентуално угасе, али на срећу, сви покушаји су остали безуспешни.

Лист СИЖЕ је у јануару ове године прославио 15 година излажења. За то време, кроз 177 бројева и тираж од 3.000 примерака по броју, сваког месеца информишемо чланство и све запослене о синдикалном раду и свему што је на железници актуелно, а од значаја је за живот, рад и егзистенцију запослених. За протеклих 15 година, прошао је наш „СИЖЕ“ кроз различите фазе, обављао своју функцију са мање или више успеха и опстао упркос многим тешкоћама и препрекама на које је наилазио. У сталном трагању за правом концепцијом, за објективношћу, за критиком и самокритиком, уз настојање да се кроз оштрицу пера и написане речи укаже на тежак положај железнице и запослених и предложе решења за боље сутра,

стигао је „СИЖЕ“ до 177 бројева, до јубилеја вредног поштовања. Са поносом можемо истаћи да смо једини синдикат у Ад „Железнице Србије“ који има информативно гласило са оваквом традицијом и које излази сваког месеца. Јубилеј изазива осећај поноса и задовољства, али и обавезује да наставимо да трагамо за правом концепцијом листа, за правом уређивачком политиком, за новинарима и сарадницима који ће лист учинити бољим, актуелнијим, а самим тим и читанијим. да у стварању листа, у креирању садржаја и препознатљивости учествује што већи број наших чланова са целе територије Републике, кроз примедбе, сугестије и предлоге, али и конкретне текстове о животу, раду и тешкоћама железничара. Само тако „СИЖЕ“ може да постане саставни део нас самих, нешто без чега се не може замислити синдикални рад и постојање. Зато ћemo учинити све да „СИЖЕ“ настави да редовно излази и дочека још много оваквих јубилеја.

Колективни уговор је једна од најзначајнијих тековина синдикалног покрета. Синдикат железничара Србије учествовао је у изради првог колективног уговора. до данашњих дана, колективни уговор је остао приоритетан сегмент синдикалног рада, као један од најважнијих циљева социјалног дијалога и инструмента радног права, којим треба да се уреде односи између света рада и света капитала. Њиме се, у складу са законом, уређују права, обавезе и одговорности из радног односа, поступак измена и допуна, међусобни односи учесника колективног уговора и друга питања од значаја за запослене и послодавца, у нашем случају и за оснивача. У претходних двадесет година непрекидно смо инсистирали на доследном поштовању колективног уговора, на његовим изменама и побољшању појединих решења за која смо сматрали да су се у пркаси показала као лоша. У протеклих неколико година интензивирали смо настојања да се отпочне израда новог колективног уговора, јер постоји општа сагласност да је постојећи превазиђен, да је у његовој примени дошло до многих неправилности и да је унутрашња расподела до те мере нарушена да је неопходно израдити нови. Надамо се да ће усвајање нове организационе структуре Ад „Железнице Србије“ неминовно наметнути потребу за новим колективним уговором, или уговорима, што ће бити прилика да многа питања регулишемо боље, квалитетније и праведније него до сада.

Од свог оснивања, Синдикат железничара Србије је посебну пажњу поклањао међународној сарадњи. Чланови смо две највеће светске организације транспортних радника, ЕТФ-а (Европска федерација транспортних

радника) и ИТФ-а (Интернационална федерација транспортних радника). Кроз сарадњу са овим институцијама, али и кроз учешће у раду Сталне Конференције синдиката железничара Југоисточне Европе, стичемо неопходна искуства у синдикалном раду и разменjuјемо искуства са синдикатима земаља које су прошле транзиционе процесе, што нам у великој мери користи у ситуацији када и железнички сектор у Србији пролази кроз реформе и процес реструктуирања. Посебно треба истаћи да је 2009. године у радној посети Синдикату железничара Србије био Едуардо Шагас, генерални секретар ЕТФ-а, у циљу промовисања даље међусобне сарадње и пружања неопходне подршке у наступу према Влади и послодавцу. Том приликом одржан је и састанак са представницима Владе и Савеза самосталних синдиката Србије, на коме су промовисани кључни принципи унапређивања социјалног дијалога и анализирана искуства најразвијенијих европских земаља у области преговора и закључивања колективних уговора. Синдикат железничара Србије ће наставити са активном међународном сарадњом, нарочито са синдикатима железничара Југоисточне Европе, с обзиром да су нам проблеми слични или исти, тако да нам је размена искуства драгоценја за даљи рад и наступ према Влади и Послодавцу, нарочито у области реформе железничког сектора.

Синдикат железничара Србије може бити поносан на своје деловање у претходне две деценије, али мора да гледа и у будућност и да буде спреман да се суочи са свим изазовима времена у коме живимо. Чека нас још доста посла када је реструктуирање Железнице Србије у питању, пре свега да се очувају радна места и стандард запослених, да се побољша њихов материјално-економски положај и обезбеде хумани услови рада кроз унапређење области безбедности и здравља на раду. Чека нас и велики посао унутар самог синдиката, да унутрашњу организацију и деловање правовремено ускладимо са будућим организационим променама и променама у функционисању Ад „Железнице Србије“, како би наставили да делујемо као најмногобројнији и најорганизованији синдикат на железници, као јединствена организација за територију Републике Србије, како смо и основани. На том путу, нимало једноставном, неопходна нам је подршка и активно учешће сваког члана у свим активностима и акцијама Синдиката железничара Србије. Само тако можи ћемо заједнички да остваримо и оправдамо сврху свог постојања. Са надом да ћемо успети у свему што смо планирали, поштовани чланови СЖС, СРЕЋАН ЈУБИЛЕЈ !

КОМИСИЈА ЗА ИНФОРМИСАЊЕ, ОБРАЗОВАЊЕ И ИЗДАВАЧКУ ДЕЛАТНОСТ СЖС

У ЗНАКУ ЈУБИЛЕЈА

Настављен је континуитет синдикалних ентузијаста започет пре петнаест година, на обавештавању и информисању чланова о активностима СЖС. добронамерне критике, подстрек за бољи и ефикаснији рад, за бољи СИЖЕ

Комисија за инфотмишање, образовање и издавачку делатност Синдиката железничара Србије, двадесет петог јануара одржала је радно свечану седницу, посвећену петнаестогодишњици листа СИЖЕ.

штампа“, одакле посебно треба истаћи Живадина Стојановића „Жиса“, Слободана Вучићевића, Мирослава Бashiћа уродио је плодом, па је јануара 1997. године из штампе изашао први број листа СИЖЕ.

Од самог оснивања Синдиката железничара Србије, указивала се потреба за оснивање сопственог листа, са основним задатком да се чланство из угла синдиката упозна са радом свих органа Синдиката железничара Србије и стањем у предузећу.

У почетку штампао се билтен који је излазио повремено, углавном поводом обележавања јубилеја и када су организована радно спортска такмичења.

Упорност и труд синдикалних ентузијаста, на чијем челу је био први уредник листа СИЖЕ, Славко Ковачевић тадашњи потпредсеник СЖС и секретар СЖС Братислав Станковић, а уз помоћ људи из новинско издавачке куће „Радничка

У радној и свечаној атмосвери, било је речи о активностима које су предходиле оснивању листа, као и о тренутним активностима које спроводи Комисија за информисање, када је лист СИЖЕ у питању.

О почетцима који нису били нимало лаки, говорили су непосредни актери, дугогодишњи главни и одговорни уредник листа Драгољуб Поповић, Братислав Станковић и Душан Василић.

Своје виђење листа изнели су и дугогодишњи сарадници листа, који још увек дају велики допринос листу, Зоран Миленковић, Снежана Солдо, Јасминко Пијетловић, Вукомир Божанић, Предраг Спасић и Драган Васиљевић.

Драгољуб Поповић сада пензионер, синдикални ентузијаста, који је дао велики допринос листу, као дугогодишњи главни уредник листа и аутор текстова, пренео је своја искуства да нашњим креаторима листа.

Како рече Поповић, добро је што лист има традицију и што редовно излази, међутим потребно је више извештаја о раду јединствених синдикалних организација,

синдикалних организација и конкретних текстова реалних животних прича са терена, а лист би морао да има минимум тридесетак благовремених, сажетих информација о раду осталих органа и комисија СЖС.

Братислав Станковић, сада доктор правних наука, је после осврта на почетаке стварања листа, истакао неопходност очувања тадашње идеје и формирање основне „тријангле“ синдиката, коју су представљали колективни уговор, штрајкачки фонд и лист СИЈЕ. Функционисање сваврамених синдиката, у данашњем времену, заснива се на ове три институције, које синдикату дају знатно већи простор самосталности у односу на послодавца, мишљења је Станковић.

Занимљиво је истаћи и дискусију Душана Василића, који је током свог синдикалног ангажовања у СЖС, обављао функције главног и одговорног уредника, након подношења оставке на функције у синдикату Славка Ковачевића, а у прошлом сазиву председништва СЖС и функцију координатора Комисије за информисање СЖС.

Након осврта и присећања на потешкоће из времена првих бројева СИЈЕ, сарадње са колегама у „Радничкој штампи“ и учења после креирања текстова од истинских професионалаца, Василић је истакао, да је он мишљења, да има доста тема које би требало да се нађу у извештајима са седница ЈСО, као и критичким текстовима СИЈЕ-а о раду синдиката, али и да би требало знатно више пажње посветити правописним пропустима у текстовима.

Према његовим речима, његов стил писања текстова не би одговарао данашњој концепцији листа, па се затао и динстанцирао од редовног писања за СИЈЕ.

Поздрављајући колеге које су присуствовале састанку и захваливши се колегама које су у

почетцима излажења листа били носиоци постојања листа СИЈЕ, председник СЖС, Мирко Лазић, је у свом обраћању рекао, да је било пропуста у раду Комисије за информисање, али да је то саставни део посла, обзиром да се ради о колегама који нису професионалци у овом послу. Већим ангажовањем чланова председништва у наредним бројевима отклониће се многе ненамерне грешке из ранијег периода, рекао је Лазић.

Генерални секретар СЖС, Предраг Спасић је искористио прилику да се захвали свима, посебно колегама које су покретачи листа СИЈЕ, али и садашњим члановима Комисије за информисање и сарадницима, на ентузијазму који улажу ради редовног излажења листа. „СИЈЕ је лист сада већ са богатом традицијом, а у односу на друга синдикална гласила у предузећу има најбољу концепцију. Раде га наше колеге уз све обавезе на својим радним местима. Има места за болу концепцију листа, али то захтева много веће ангажовање свих носилаца функција у градским и општинским одборима, комисијама, ЈСО и самом председништву СЖС. Створени су сви предуслови за ефикаснији рад свих органа СЖС, а симим тим и за боље извештавање о активностима СЖС“ закључио је Спасић.

СИЈЕ је свој 15. рођендан прославио у јануару, СЖС ће својих 20 година обележити у фебруару, а на члановима комисије и сарадницима листа је обавеза, да добронамерне критике прихвате и наставе посао до долaska млађих и паметнијих.

За још бољи лист, неопходно је веће ангажовање носилаца функција и колега на терену, али и доступност већем броју информација из свих сегмената синдикалних активности и стварних проблема у функционисању железнице, како би наш лист био знатно интересантнији и читанији.

Владимир Радојевић

О КОЛЕКТИВНОМ УГОВОРУ (2)

ЕВРОПСКИ СОЦИЈАЛНИ ПАРТНЕРИ

Европски социјални партнери

У оквиру Европске уније делује више организација послодавца и синдиката. Оне су организоване на међугранском, и на гранском нивоу, и при томе обухватају и приватни и јавни сектор. Организације послодавца и синдиката на европском нивоу, по правилу, имају чланство не само из (свих) држава чланица из Европске уније, већ и из других европских држава, односно, чланица Савета Европе. Разуме се, европске организације послодавца и синдиката у ред својих приоритетних циљева стављају деловање у оквиру Европске уније. Њихово деловање које се огледа у раду трипартитних саветодавних органа и институција, односно у поступку доношења социјалног секундарног законодавства, као и учешће у европском социјалном дијалогу, који укључује и могућност закључивања европских колективних уговора о раду, претпоставља стицање својства репрезентативности. Отуда, могућа је двојака класификација организација послодавца и синдиката на европском нивоу, и то прво: с обзиром на начин организовања на међугранске или гранске организације послодавца и синдиката, и друго, с обзиром на репрезентативност да ли ове организације имају признато својство репрезентативности или не.

Удружења послодавца на европском нивоу могу бити организована као конфедерације националних међугранских удружења послодавца и као федерације националних гранских удружења послодавца, како у приватном, тако и јавном сектору. На европском нивоу постоји више међугранских организација послодавца у приватном и јавном сектору.

Организације синдиката на европском нивоу могу се јавити, прво, као конфедерације националних међугранских савеза синдиката и, друго, као федерације гранских националних синдиката.

Постоје две међугранске организације синдиката организоване на европском нивоу: Европска конфедерација синдиката

Пише: Др Братислав Станковић

(European Trade Unions Confederation-ETUC) са својством репрезентативности и Европска конфедерација независних синдиката (Confédération européenne des syndicats indépendants – CESI). Као најутицајнији социјални партнери на страни радника, ETUC своје програмске циљеве настоји да оствари у оквиру трипартитних органа и институција Европске уније, као што су Економски и социјални комитет, Европски социјални фонд, CEDEFOR, итд. Поред тога ETUC учествује у колективном преговарању и за克ључивању општих европских колективних уговора о раду. Осим тога, ETUC подстиче социјални дијалог на гранском и регионалном нивоу у Европској унији. Најзад, непосредно или посредно, ETUC утиче на садржину секундарног законодавства (регулативе и директиве), будући да у поступку доношења и примене директива Савет министара надлежних за послове рада консултује Економски и социјални комитет.

Поред међугранских организација синдиката на европском нивоу постоје и европске гранске организације синдиката.

Европске организације синдиката на гранском (секторском) нивоу, као и струковне организације синдиката на европском нивоу основане су за приватни и јавни сектор. Ове организације синдиката имају за циљ представљање и одбрану професионалних, економских, социјалних и културних интереса у одређеним, гранама, односно одређених категорија запослених.

Када је првенствено реч о европским социјалним партнерима у области жељезничког саобраћаја, поставља се питање учесника у закључивању европског колективног уговора. Европски социјални партнери у жељезничком саобраћају jesu Заједница европских железница у (даљем тексту: CER), као гранска организација послодавца и Европска федерација транспортних радника (у даљем тексту: ЕТФ), као организација синдиката.

Иако удружења послодавца у склопу пан-европских транспортних коридора постоје већи број година, углавном у облику

управних комитета, тек је оснивањем СЕР означен европски социјални партнери, представник стране послодавца у социјалном дијалогу у оквиру железничког саобраћаја, чија је чланица и Јавно предузеће „Железнице Србије“.

На другој страни, Синдикат железничара Србије је чланица Међународне федерације радника у саобраћају (ITF), учлањена у Међународну конференцију слободних синдиката (ICFTU), организације синдиката на глобалном плану и Европске федерације транспортних радника (ETF), европске организације синдиката на гранском нивоу.

Циљ ETF је представљање и заштита професионалних, економских, социјалних и културних интереса у грани саобраћаја. Разуме се да је један од приоритетних циљева ETF-а закључивање европских гранских колективних уговора о раду.

РЕПРЕЗЕНТАТИВНОСТ ЕВРОПСКИХ СОЦИЈАЛНИХ ПАРТНЕРА

Питање репрезентативности има најпре, шири, начелно демократски значај у Европској унији, пошто омогућава учешће грађана (народа) у процесу демократског одлучивања посредством социјалних партнера. Затим, питање репрезентативности је од значаја за европски социјални дијалог.

Питање репрезентативности европских социјалних партнера од троструког је значаја за европски социјални дијалог.

Прво за поступак консултовања од стране Комисије. Ово консултовање је о могућем правцу комунитарне акције, као и о садржини предлога приликом доношења европског радног и социјалног секундарног законодавства, на основу члана 138 (2) и (3) Уговора о ЕЗ;

Друго за поступак преговарања и закључивања европских колективних уговора, на основу чл. 138 (4) Уговора, односно кад европски социјални партнери обавесте Комисију да желе да започну колективно преговарање, сходно чл. 139 Уговора о ЕЗ.

Треће у погледу имплементације европских колективних уговора о раду у складу са поступком и праксом специфичном за менаџмент и рад у свакој од држава чланица или на захтев менаџмента и рада, односно у погледу имплементације у комунитарно законодавство, на основу члана 139 (2) Уговора о ЕЗ, на заједнички захтев менаџмента и рада, одлуком Савета на предлог Комисије.

Уговор о оснивању ЕЗ у члану 138(2) не дефинише репрезентативност, већ само предвиђа да ће „Комисија унапређивати консултовање менаџмента и рада на кому-

нитарном нивоу“.

У циљу остварења овог Уговором утврђеног задатка, Комисија је, утврдила три мерила за стицање својства репрезентативности организација радника и послодавца.

Прво мерило репрезентативности претпоставља организованост на европском нивоу, као међугранског, гранског (секторског) или удружења одређених категорија радника и послодавца. Ово мерило искључује чисто националне организације радника и послодавца.

Друго мерило репрезентативности, односи се на националне организације, као чланице европских, које треба да испуњавају услове репрезентативности у националним оквирима, док се „представљање свих држава чланица“ односи само на европске организације послодавца и радника.

Ово мерило је значајно за имплементацију европских колективних уговора од стране националних организација, јер без својства репрезентативности националних организација, тешко да би се европски колективни уговори могли применити у датој држави чланици, сходно члану 139 (2) Уговора о ЕЗ.

Треће мерило односи се на унутрашњу организованост (структуре) европских организација, која омогућује организацији да благовремено достави мишљење, савет, односно да располаже одговарајућим овлашћењем за давање свог мишљења.

Неопходно је, најзад, да сам поступак доношења одлуке европских организација буде заснован на начелима демократије.

Европско колективно преговарање и закључивање европских колективних уговора о раду, посебно у области железничког саобраћаја

ПРАВО НА КОЛЕКТИВНО ПРЕГОВАРАЊЕ

Право на колективно преговарање се схвата као део процеса консултација у ширем смислу. Тако да уколико током консултовања „менаџмент и рад обавесте Комисију о својој намери да започну поступак преговарања у смислу члана 139, тај поступак не сме да траје дуже од девет месеци, осим ако се сами социјални партнери и Комисија не споразумеју да тај рок продуже.

Римски уговори не садрже одредбе које се односе на колективно преговарање, већ је чланом 118. ово питање препустио сарадњици између држава чланица. Јединствени европски акт из 1986. године је први пут експлицитно предвидео начело социјалног

дијалога на европском нивоу у члану 118Б, тј. могућност да се социјални дијалог развија и путем колективног преговарања које води закључивању европских колективних уговора о раду.

Споразум о социјалној политици из 1993. године, који је везан уз Уговор о Европској унији (из Маастрихта), је омогућио закључивање европских колективних уговора о раду, тако што је у својим члановима 3. и 4, дао овлашћење Комисији да унапређује дијалог социјалних партнера на европском нивоу, као и да консултује социјалне партнере о свакој акцији у домену социјалне политике.

Између јединства и различитости, десила се афирмација европских колективних уговора! Наиме, с једне стране регулативе имају директно дејство и супрематију, у духу концепта јединства, а директиве се заснивају на концепту јединства у погледу циљева директиве, уз концепт очувања различитости у погледу начина имплементације: закон, колективни уговор, арбитражне одлуке и сл.

С друге стране, код европских колективних уговора је пронађена формула помирења захтева за јединственошћу и различитости у односу на секундарно законодавство (регулатива и директиве). Отуда, у области социјалне политике колективни уговори су инструмент за ублажавање тензије између захтева за јединствености и диференцираности.

ПОЈАМ И ВРСТЕ ЕВРОПСКИХ КОЛЕКТИВНИХ УГОВОРА О РАДУ

Европски колективни уговор о раду је *sui generis*, аутономни извор комунитарног радног права.

Европски колективни уговор о раду закључују репрезентативни синдикати (укључујући и друге представнике запослених) и удружења послодавца, односно послодавца на европском нивоу, којим се уређују права и обавезе уговорних страна (облигациони део) и услови рада запослених (нормативни део).

Европски колективни уговори о раду се могу закључити као европски компанијски колективни уговор, као европски грански колективни уговор, као европски међугрански колективни уговор и као европски међурегионални колективни уговор о раду.

Европски компанијски колективни уговор о раду закључују европска компанија, која има своја зависна друштва у различитим

али не и у свим државама чланицама Европске уније, и представници синдиката који репрезентују запослене из различитих зависних друштава или представници синдиката европске компаније, ако је такав синдикат основан са мандатом да преговара за закључење европског компанијског колективног уговора о раду.

Европски грански колективни уговор о раду закључују репрезентативно гранско удружење послодавца на европском нивоу и европски секторски (грански) савез синдиката, који има мандат за преговарање и закључивање европског гранског колективног уговора (или који може да да мандат преговарачком комитету).

Као уговорне стране европског међугранског колективног уговора о раду на страни послодавца јављају се европске конфедерације удружења послодавца, у које су учаљене националне конфедерације удружења послодавца које имају овлашћење за закључивање међугранских (општих) колективних уговора у оквиру држава чланица, тако да могу пренети своје овлашћење за преговарање на надлежан орган европске конфедерације удружења послодавца (Унија индустрија европских јединица -UNICE и Европски центар за јавна предузећа – СЕЕР-а)

Друга уговорна страна европског међугранског колективног уговора о раду на страни синдиката је репрезентативна европска конфедерација синдиката – Европска конфедерација синдиката (ETUC).

Постоје две врсте европског међугранског колективног уговора и то: општи, који покрива цео приватни сектор, и међугрански колективни уговор о раду који покрива две или више индустријских грана.

У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ: ПРАВНО ДЕЈСТВО ЕВРОПСКИХ КОЛЕКТИВНИХ УГОВОРА О РАДУ

СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ

TRADE UNION OF RAILWAYMEN OF SERBIA • GEWERKSCHAFT DER SERBISCHEN EISENBAHNER • SYNDICAT DES CHEMINOTS SERBES

БРОЈ: 103

БЕОГРАД, 23.01.2012. године

АД „ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ“

ПРЕДСЕДНИКУ СКУПШТИНЕ

-Господин Зоран Анђелковић-

ГЕНЕРАЛНОМ ДИРЕКТОРУ

-Господин Милован Марковић-

ЗАМЕНИКУ ГЕНЕРАЛНОГ ДИРЕКТОРА

-Господин Предраг Јанковић-

ЗАМЕНИКУ ГЕНЕРАЛНОГ ДИРЕКТОРА

-Господин Зоран Масал-

ПОМОЋНИКУ ГЕНЕРАЛНОГ ДИРЕКТОРА ЗА ЕКОНОМСКЕ ПОСЛОВЕ

-Господин Дарко Павловић-

ПОМОЋНИКУ ГЕНЕРАЛНОГ ДИРЕКТОРА ЗА ЗАВИСНА ПРЕДУЗЕЋА

-Господин Љубомир Стојанић-

Запосленима у АД „Железнице Србије“ и члановима њиховим породица, онемогућено је коришћење стоматолошких услуга са плаћањем 50% од пуне цене, на основу наредбе директора Завода за здравствену заштиту радника Железнице Србије, број 54 од 06.01.2012. године.

Стандард запослених у АД „Железнице Србије“ је на веома ниском нивоу, тако да не омогућава минималне услове за редовно одржавања здравља за све здравствене услуге, набавке лекова и осталих медикамената који се плаћају, а нарочито за издавање из породичног буџета представа за контролу и редовно одржавање зуба. Имајући у виду да је хигијена зуба и остale стоматолешке интервенције, како превентивне тако и у циљу лечења, веома значајна за опште здравствено стање запослених, а самим тим и за испуњавање посебних здравствених услова за обављање специфичних послова у железничком саобраћају, није потребно посебно истичи какве ће последице по здравље запослених наступити применом наведене наредбе директора Завода за здравствену заштиту радника Железнице Србије.

На основу наведеног, захтевамо да се приликом израде Плана и Програма пословања АД „Железнице Србије“ предвиђе неопходна средства за реализацију Програма стоматолошке здравствене заштите запослених у АД „Железнице Србије“ и чланова њихових породица, тако што ће као и у претходној години платити 50% од цене стоматолошких услуга прописаних ценовником Завода за здравствену заштиту радника Железнице Србије.

С поштовањем,

ПРЕДСЕДНИК
СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ

Мирко Лазић

Немајина 6 (кварта 153)
11000 Београд
телефон: 011/13618364
адреса: ssa.ssa@yahoo.com
taleyn@open.telekom.rs
www.ssa-railssy.org
број телефон: 330-4002026-89

WWW.SINDIKAT.ORG.YU

WWW.ITF.ORG.UK/ITF

WWW.ITF.ORG.UK/ITF

20 ГОДИНА

СУЈИЋ

СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ

TRADE UNION OF RAILWAYMEN OF SERBIA • GEWERKSCHAFT DER SERBISCHEN EIGENAHMER • SYNDICAT DES CHEMINOTS SERBES

БРОЈ: 116

БЕОГРАД, 26.01.2012. године

АД „ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ“
ГЕНЕРАЛНОМ ДИРЕКТОРУ
 -Господин Милован Марковић-
ЗАМЕНИКУ ГЕНЕРАЛНОГ ДИРЕКТОРА
 -Господин Зоран Масал-

ПРЕДМЕТ: захтев за одржавање састанка

На основу досадашње успешне сарадње и договора о редовном одржавању заједничких састанака, као и недавног усменог договора, подносимо Вам захтев да у току наредне недеље одржите састанак са Председништвом Синдиката железничара Србије. За састанак предлажемо следеће теме:

1. Анализа активности на реструктурирању АД „Железнице Србије“
2. Анализа актуелних проблема у функционисању АД „Железнице Србије“:
 - безбедност и здравље на раду-побољшање услова рада, заштитна и службена одећа,
 - колективно осигурање запослених
 - стимулација, продужени рад
3. Анализа примене Колективног уговора за АД „Железнице Србије“, са посебним акцентом на поглавље X, „Услови за рад синдиката“
4. План пословања АД „Железнице Србије“ за 2012. годину:
 - да ли ће бити предвиђено смањење броја запослених исплатом стимулативних отпремница (социјални програм),
 - да ли се предвиђа пријем нове радне снаге, нарочито на пословима у извршиој служби,
 - активности на уговарању топлог оброка и регреса (да ли ће се Планом пословања предвидети средства за ове намене),
 - решавање стамбених потреба запослених (да ли ће Планом пословања бити предвиђена одређена средства за ове намене, или се планирају други начини за реализацију стамбене политике),
 - здравствена заштита запослених (да ли ће Планом пословања бити предвиђена средства за субвенционисање стоматолошких услуга и магнетне резонанце)

Надамо се да ћете позив прихватити у циљу наставка међусобне сарадње и решавања свих питања од значаја за функционисање АД „Железнице Србије“, као и у циљу правовременог и истинитог информисања запослених.

С поштовањем,

ПРЕДСЕДНИК
СИНДИКАТА ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ

Мирко Лазић

Немањина 6 (кварта 153)
11080 Beograd
телефон: 381101112618354
имајл: zka@yahoo.com
zka@open.telekom.rs
www.zka-sarajev.org
Биро телефон: 330-4002020-89

WWW.SINDIKAT.ORG.YU

WWW.ITF.ORG.UK/ETTF

WWW.ETTF.ORG.UK/ETTF

АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО

„ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ“

Број: 32 | Фол - 9

Дана: 18. 01. 2012.

Београд

- СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ
- СИНДИКАТ ИЗВРШНИХ СЛУЖБИ СРПСКИХ ЖЕЛЕЗНИЦА
- УНИЈА СИНДИКАТА СРПСКИХ ЖЕЛЕЗНИЦА

У вези са захтевом Синдиката радника железничке инфраструктуре Србије за пријем радника у АД „Железнице Србије“ путем програма волонтирања, став стручне службе је следећи:

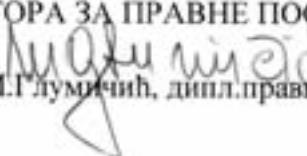
Основни појмови у вези са волонтирањем, начела волонтирања, Уговор о волонтирању, права и обавезе волонтирања и организатора волонтирања, уређени су Законом о волонтирању („Сл.гласник РС“, број 36/2010).

Сходно одредбама овог закона привредна друштва односно јавна предузећа могу да организују волонтирање само за опште добро односно добро другог лица и то на пословима **ван делатности** привредног друштва односно јавног предузећа, затим да се волонтирањем не стиче добит, као и да волонтирање не замењује рад запослених и других радно ангажованих лица.

Имајући у виду одредбе Закона о волонтирању као и специфичност делатности предузећа где су за обављање великог броја послова у извршним службама прописани посебни услови на пр. за послове отправника возова, прегледача кола, маневристе итд. следи да је искључена могућност да се преко волонтирања изврши пријем радника у АД „Железнице Србије“.

Став је стручне службе да Закон о волонтирању искључује могућност конверзије волонтирања у радни однос, јер се радни однос заснива искључиво уговором о раду за обављање послова из делатности предузећа.

ДИРЕКТОР
СЕКТОРА ЗА ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ
М.Глумачић, дипл.правник

ЈСО ГРАЂЕВИНСКЕ ДЕЛАТНОСТИ

НАСТАВИТИ СА ОБИЛАСКОМ СИНДИКАЛНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

Антић је доставио План рада ЈСО ГД за 2012. годину, а финансијски план СЖС је остао непромењен

Прва седница ЈСО грађевинске делатности у 2012. години одржана је 12. јануара у Београду. За седницу је био предвиђен уобичајени дневни ред по којем је председник Антић извештавао присутне о актуелној ситуацији у предузећу и Синдикату железничара Србије, а чланови ЈСО су извештавали председника о ситуацији у њивим синдикалним организацијама.

У оквиру ове тачке добили смо информацију да је цена радног часа утврђена у износу од 67,90 динара, али да из зараде опет неће бити приказан износ предвиђен за топли оброк, као ни износ месечног дела репреса.

Ова година јубиларна је за СЖС јер се у фебруару навршава 20 година од регистраовања ове синдикалне организације у Министарству за рад.

Пошто су у децембру одржаване трибине извесних синдиката, који су нудили опцију волонтирања у предузећу претежно за децу радника железнице, а са завршеном средњом стручном спремом, Антић нам је дао на увид допис стручне службе управе предузећа АД „Железнице Србије“ у којем се наводи да тај поступак није у складу са финансијским планом предузећа и да се не може спровести, јер средства за те сврхе, за сада нису планирана.

На одржаној седници председништва СЖС Антић је доставио План рада ЈСО ГД за 2012. годину, а финансијски план СЖС је остао непромењен, тако да су и принадлежности за чланове остале исте.

У делу дискусије везане за доставу материјала за позајмице и Комисији Фонда солидарности, Синиша димитријевић је предочио да се почело са изменом Правилника о раду комисије, јер поједине одредбе нису функционалне, а Биљана Крстић је предложила да се помоћ за време проведено на боловању додељује после три, а не после 6 месеци, јер су се изменили и законски критеријуми о трајању боловања. Антићева сугестија је била да би требало направити компромис у делу одредбе о годинама детета које радник издржава, јер се не зна шта је већа мука, да ли док се деца школују или када заврше школовање са 18 година, немају могућност да упишу факултет или се запосле, па су опет на старању родитељу, а по садашњим одредбама Правилника, радник у том случају не може да добије солидарну помоћ и за то дете.

У овој години наставља се са обиласком чланства на терену па су први обиласци предвиђени за крај јануара на територији Суботице, Сомбора, Кулe, Бајмока, Кикинде.

Биљана Кикић

СО ЗОП КИКИНДА

ПРОМЕНИТИ ПРАВИЛНИК ФОНДА СОЛИДАРНОСТ СЖС

Председник ЈСО ГД, Драгослав Антић, у складу са планом обиласка чланова синдиката на терену за ову годину, присуствовао је 26. јануара седници синдикалне организације ЗОП Кикинда

Чланови синдикалне организације ЗОП Кикинда: радници у пружној деоници Кикинда, радници деонице за занатске радове и радници одељења за техничке послове, одржали су заједнички састанак у радничком одмаралишту.

Антић је у опширенijem излагању известио присутне о актуелној ситуацији у предузећу и СЖС и одговарао је на постављена питања колега у вези са ценом рада, недостатку ХТЗ опреме за рад, о предстојећој сезони ре-креативних одмора и начином расподеле ваучера, изразивши на крају уводног излагања задовољство условима рада у овој деоници и атмосфером у колективу.

Рудолф Соколај је постави неколико питања о процедуре пријаве повреде на раду, а Лука Дотлић се интересовао да ли ће бити промена у

Правилнику о раду Комисије Фонда солидарности, након чега се још неколико колега укључило у

дискусију са ставом да је потребно извршити измене овог правила, нарочито у категорији

– тешка материјална ситуација.

Обзиром да СИЖЕ објављује извештај о до-дељеној бесповратној новчаној помоћи СЖС за претходни месец, уочен је велики распон новчаних износа, који се креће од минималних 5.000, па чак до 25.000 динара за поједине случајеве.

Антић је у одговору набројао категорије које су основ за добијање солидарне помоћи, истакавши да су за расподелу новца надлежни искључиво чланови Комисија Фонда солидарности свих седам ЈСО СЖС.

Што се тиче информисаности, запослени у синдикалној организацији Кикинда су задовољни што се СИЖЕ доставља редовно, нема проблема са дистрибуцијом, али очекују више информација о ситуацији у предузећу и ставовима синдиката.

Биљана Кикић

ЈСО ВУЧЕ ВОЗОВА

БЛАГО ПОВЕЋАЊЕ БРОЈА ЧЛАНОВА СИНДИКАТА

На почетку седнице верификован мандат новом члану одбора ЈСО, Стојановић Миливоју из синдикалне организације Лапово, која је због повећаног броја чланова синдикалне организације стекла право на још једног представника у одбору ЈСО вуче возова

Десета редовна седница ЈСО вуче возова одржана је 27. јануара. Тачке дневног реда биле су: верификација мандата новом члану одбора, информација о актуелној ситуацији у СЖС и предузећу, извештај о реализацији одлука са предходних седница и текућа питања. Седници су присуствовали испред Сектора за вучу возова Помоћник директора сектора Зоран Пузовић, а испред СЖС Заменик председника СЖС Јасминко Пијетловић.

По усвајању дневног реда и верификације мандата новом члану одбора Стојановић Миливоју, председник ЈСО вуче возова Слободан Максимовић дао је реч помоћнику директора сектора.

Обраћајући се, Помоћник директора сектора за вучу возова Зоран Пузовић је присутнима пожелео успеха у овој години на послу и на приватном плану.

О актуелној ситуацији у предузећу је говорио о стању вучних возила нагласивши да је завршено испитивање нове дизел моторне гарнитуре и да се иста пушта у саобраћај. У наставку излагања упознао је присутне о активностима у вези набавке нових гарнитура и локомотива, као и о активностима у вези ремонта постојећих вучних возила.

Говорећи о актуелностима у СЖС Заменик преседника СЖС Јасминко Пијетловић је поздравио присутне и пожелео више здравља и среће у овој години и нагласио да је ова година

јубиларна и то 20 година од оснивања СЖС и 15 година листа СИЖЕ. О активностима СЖС истакао је да је Пословодству предузећа упућен захтев за одржавање састанка Пословодства предузећа и Председништва СЖС за који се предлажу следеће теме:

– анализа активности на реструктуирању АД „Железнице Србије“;

– анализа актуелних проблема у функционисању АД „Железнице Србије“ као што су безбедност и здравље на раду, колективно осигурање запослених, стимулација, продужени рад;

– анализа примене колективног уговора;

– План пословања: да ли ће бити социјалног програма, да ли се предвиђа пријем нове радне снаге, активности на уговорању топлог оброка и регреса, решавање стамбених потреба, здравствена заштита запослених.

Председник ЈСО вуче возова Слободан Максимовић поднео је извештај о реализацији измирења дуговања Синдикалних организација за учешће на предходној Тематској конференцији у Врњачкој Бањи и о реализације одлуке о набавци рекламијала. Што се тиче трошкова СО проистеклих због подизања позајмица, исте ће надокнадити СЖС по достављању извода о висних тих трошкова од стране СО.

Милоје Перић

JCO TKC

ИАКО ЈЕ ТЕШКО, ОЧЕКУЈЕ СЕ БОЉЕ

За годину у коју смо закорачили, може се рећи да је година изазова, а према очекивању економских и политичких аналитичара, неизвесна и знатно тежа од предходне.

Због продубљивања светске економске кризе, на синдикатима је велика обавеза и одговорност, на проналажењу адекватних мера за њихово превазилажење

Пред Одбором JCO Техничко колске службе, много је планова и жеља које треба спровести у дело. Како и на који начин, велика је непознаница за све железничаре?

Прва овогодишња седница Одбора JCO TKC, одржана 31. јануара, била је посвећена тешкоћама са којима се АД „Железнице Србије“ сусрела на старту пословне године, али и актуелним проблемима у ОЦ и ОЈ Сектора ТКП.

Отварајући седницу Братислав Минић, председник JCO TKC, рекао је да се железница, као и сваке године, прва три месеца налази на „режиму привременог финансирања“, до усвајања Плана пословања предузећа, а додатни проблеми се очекују због одласка US Steel из Србије.

„Председништво СЖС упутило позив генералном директору АД „Железнице Србије“ за одржавање састанка. Очекује се да до састанка дође у току прве недеље фебруара, како би се размотрила питања везана за наставак реструктуирања предузећа и осталих питања од значаја за запослене за која је СЖС заинтересован“ нагласио је Минић у уводном излагању.

„Привремено финансирање АД „Железнице Србије“, одласком US Steel са простора Србије, који је био највећи комитент од кога је железница имала значајан прилив финансијских средстава (око 30 одсто укупног обима рада железнице, био је везан за овог гиганта), одразиће се и на пословање нашег предузећа“, рекао је директор Сектора ТКП, Живота Ђорђевић.

„Расположива финансијска средства усмерена су на одржавање и отклањање проблема у саобраћају, оправку дрезина у ЗОП – у и ЕТП – у за интервентне екипе, а део средстава биће усмерен на одржавање возних средстава.

Очекује се да ће се реализацијом уговора железнице са „Фијат аутомобили Србија“, делимично ублажити настала ситуација у пословању железнице. Највећи део средстава за исплату зарада у овој години је обезбеђен, а четрдесетак запослених је завршио преквалификацију за прегледаче кола и настојаћемо да до сезоне годишњих одмора, ове људе оспособимо за самостални рад. Њиховим распоредом надокнадио би се стални мањак прегледача у свим организационим деловима Сектора ТКП“ закључио је Ђорђевић.

У расправи након уводних излагања, више чланова Одбора JCO TKC из пограничних и распоредних станица је указало на потребу решавања статуса бравара на текућим оправкама без откачивања, за чијим радом се указује потреба на основу уговора потписаних са страним операторима.

Такође, у више случајева и даље је присутен проблем евидентирања и плаћања превремених сати за пре-

гледаче кола, настао авизирањем особља за завршетак повремених послова у станицама које немају стални посед прегледача кола, а посебно у станици Сомбор – Богојево, ради пријема и отпреме возова из Хрватске.

Колеге су у дискусијама истакле да у свакодневном обављању послова, приликом испостављања процена

колских штета, посебан проблем представља недостатак потпуног ценовника колских делова за теретна кола.

Одговарајући на постављена питања и изречене констатације, директор Ђорђевић и заменик директора Сектора за ТКП Драгомир Млађеновић, истакли су, да до трајних решења у вези са текућим оправкама може доћи тек након окончања процеса реструктуирања железнице и нове систематизације радних места, а да је Сектор отворен за решавање свих проблема насталих по основу плаћања прековременог рада запосленима који су га остварили.

Од стране Сектора за ТКП, покренута је иницијатива према Сектору за превоз робе, на употребујања постојећих ценовника ради ефикасније реализације наплате колске штете и отклањања заједничких проблема.

У другом делу седнице, заменик председника СЖС, Милорад Вемић, информисао је чланове Одбора JCO TKC, да је у току рад на изменама Правилника о раду Фонда солидарности СЖС, да је број позајмица овог Фонда повећан на 740 позајмица месечно и је Фонд суочен са проблемима повраћаја дела позајмица од стране чланова синдиката који су напустили предузеће по било ком основу.

Вемић је рекао да ће Председништво СЖС, у разговору са Генералним директором и његовим сарадницима покренути питања у вези топлог оброка и регреса, колективног уговора, набавке заштитних средстава и службене одеће и других питања од значаја за запослене на железници.

О иницијативи „волонтирања на железници“, Вемић је рекао да су синдикати добили обавештење, према којем наведена акција нема законску подлогу и за коју нису планирана потребна финансијска средства у Плану пословања.

На крају седнице чланови Одбора поставили су питање о ставу председништва СЖС у вези са јавним наступима председништва Већа СССС, ради давања подршке политичким странкама на предстојећим изборима.

JCO ЗОВС

ВОЛОНТИРАЊЕ САМО ВИД ПРОПАГАНДЕ

Од запослених у ЗОВС-у, не може очекивати квалитетно извршење послова одржавања возних средстава у незагрејаним депоима на овако ниским температурама. Возна средства у депое улазе залеђена, а мацола, пајсери и кључеви су алат којим наши мајстори још увек почињу све послове

Деветнаестој редовној седници Одбора JCO ЗОВС која је одржана 26. јануара, поред чланова Одбора присуствовали су Милорад Вемић, заменик председника СЖС и Предраг Спасић, генерални секретар СЖС.

Седници је председавао Марјан Јанковић, председник JCO ЗОВС, а о актуелној ситуацији у СЖС, и предузећу говорио је Предраг Спасић.

„У протеклом периоду били сведоци смо пропаганде покренуте од стране Синдиката радника железничке Инфраструктуре, којом се предлагало да деца наших радника волонтирају у предузећу. СЖС је био принутен да се обрати послодавцу и да затражи мишљење да ли ова акција има упориште у званичном Закону или је то само пропаганда.

добијена су два одговора. У Јавним предузећима није дозвољено волонтирање, а волонтирање не може да прерасте у радни однос, већ се мора се закључити Уговор о раду. Ово је правовремена информација, а значи да је синдикат Синдиката радника железничке Инфраструктуре на овај начин пропаганде хтео да привуче чланство. Наше предузеће је од јавног интереса и зато не може да се организује волонтирање.

У овој години очекују нас припреме обележавања јубилеја 20 година СЖС.

СЖС-а је да апелова на послодавца да се то врати попуст 50 одсто за железничаре у Железничком дому здравља за стоматолошке услуге и бенефиције за магнетну резонанцу, које су укинуте од почетка 2012. године“ рекао је Спасић.

Милисав Живановић, је констатовао да на терену нема довољн броја извршиоца и ХТЗ опреме, што је далеко од домаћинског пословавања.

У дискусији по питању услова рада, председник Марјан Јанковић је рекао, да се од запослених у ЗОВС-у, не може очекивати квалитетно извршење послова одржавања возних средстава у незагрејаним депоима на овако ниским температурама. Возна средства у депое улазе залеђена, а мацола, пајсери и кључеви су алат којим наши мајстори још увек почињу све послове. Према Јанковићевим речима, поред недостатка алата, велики проблем представља недостатак резервних делова, који се тренутно пре-

Вемић и Минић су нагласили, да је став председништва СЖС, да Веће СССС нема подршку СЖС по питању давања подршке било којој политичкој опцији на предстојећим изборима.

СЖС је о овом ставу писаним путем обавестио Веће СССС и овај став се неће мењати, а пред СЖС у овој години је много значајнијих питања која се морају решавати, рекао је Минић закључујући седницу Одбора JCO ТКС.

Владимир Радојевић

СЕКЦИЈЕ МЛАДИХ ЈСО СТП

ПЛАН ИЗ 2011. ГОДИНЕ У ПОТПУНОСТИ ИСПУЊЕН

Предложено, да се од СЖС, затражи повећање средстава за рад Секције и активније учешће чланова Секције младих СЖС у раду Секције младих СССС

Прва редовна седница Одбора Секције младих ЈСО СТП одржана је 23. јануара. Седници је председавао Љуба Ристић, председник Секције.

О дешавањима између две седнице и о актуелној ситуацији, све присутне упознао је председник.

Затим је упознао присутне о свему што је урађено у протеклој години, из чега се види да је план рада испуњен у потпуности.

Изразио је велико лично задовољство добром сарадњом одбора Секције младих са Секцијом жена ЈСО СТП.

Такође, похвалио је подршку коју је рад ових одбора имао на седницама, од стране врха синдиката СЖС, Јасминка Пјетловића и Прадрага Спасића, ЈСО СТП, Драгана Ранђеловића, Момчила Милојевића, Зорана Ђорђевића, Живомира Јовановића и Снежане Солдо.

Према предвиђеном плану рада за 2012. годину, Ристић сматра да седнице треба, поред Београда, одржавати на терену, ради квалитетнијег обавештавања чланства о

свим питањима која их интересују.

Такође, он је мишљења, да треба као до сада, наставити сарадњу са Секцијом жена и подржавати хуманитарне акције.

На седници је предложено, да се од СЖС, затражи повећање средстава за рад Секције и активније учешће чланова Секције младих СЖС у раду Секције младих СССС.

до сада се пословало домаћински и нема разлога да тако и не остане. Поред радних активности, предложено је да се приликом организације састанака у синдикалним организацијама домаћини потруде и организују излете културног садржаја.

Планирано је да се седнице и даље одржавају једном у месец дана, као и да се у јулу и августу, направи пауза због коришћења годишњих одмора. Млади ће се активно укључити и подржати све активности старијих колега у организацији прославе славе СЖС и 20 година од оснивања СЖС, закључио је седницу председник Секције младих ЈСО СТП Љуба Ристић.

Снежана Солдо

СЕКЦИЈЕ ЖЕНА ЈСО СТП

САМО РЕЧИ ХВАЛЕ ЗА ОРГАНИЗОВАН РАД СЕКЦИЈЕ ЖЕНА

Секције жена СЖС уредно добијаја позиве чланица ЕТФ и ИТФ, али је разлог за наше не одлазивање позивима „хронични“ недостатак средстава

Прва редовна седница Одбора Секције жена ЈСО СТП одржана је 25.јануара.

Председница Секције жена, Снежана Солдо је известила о дешавањима између две седнице у предузећу и СЖС.

Затим се осврнула на рад овог Одбора у 2011. години. Изразила је своје велико задовољство радом Одбора, а посебно, готово стопостотним присуством колегиница седницама.

План рада за 2012. годину прати план рада Председништва Секције жена СЖС, а планирана су дружења колегиница и путовања.

На предложен план нико од присутних колегиница није имао примедбе, те је исти једногласно усвојен.

Иренка Влајин из Панчева је поставила питање, зашто жене из Секције жена СЖС не иду на седнице Секције жена ван наше земље? Према њеним речима: „тек оформљене Секције жена других синдиката, које углавном копирају рад Секције жена СЖС успоставиле су сарадњу са сличним форумима жена, а ова Секција које постоји већ завидан број година, то не успева да одради.“

Одговарајући на питање, Снежана Солдо је рекла да: „Секције жена СЖС уредно добијаја позиве чланица ЕТФ и ИТФ, али је разлог за наше не одлазивање позивима „хронични“ недостатак средстава.“

Снежана Солдо

СЕКЦИЈЕ ЖЕНА СЖС

УСПЕШАН РАД У 2011. ГОДИНИ

Извештај о раду у протеклој години председавајуће, Снежане Солдо, једногласно је усвојен, као и План рада за 2012. годину, уз предлог да се од Републиковог одбора затражи повећање средстава на годишњем нивоу за рад Секције жена

Прва седница Председништва Секције жена СЖС у пуном саставу одржана је 24. јануара. Седници је председавала.

Извештај о раду у протеклој години председавајуће, Снежане Солдо, једногласно је усвојен уз констатацију да се успешно радио и да су све Секција жена у својим JCO редовно одржавале састанке.

У периоду јул – август, због коришћења годишњих одмора, нису одржавани састанци, а планирано у 2011. години је и успешно реализовано.

Секције жена СЖС се реализовала две хуманитарне акције: „Нај јаје“ у априлу у Нишу и „Новогодишњи базар“ у Великој Плани у децембру.

Рад на терену има позитиван ефекат, па је констатовано је да и у будуће такав рад треба наставити. Чланице Секције жене СЖС, о свом трошку, су организовале путовање у Шпанију, Италију и Француску, Сегедин и Охрид.

Одржане су и три заједничке седнице свих седам Секција жена СЖС, што је посебно зближило колегинице, па је договор да се овакве седнице одржавају у 2012. години.

Након усвајања извештаја о раду у 2011. години који је био успешан, на седници је предложен Плана рада за 2012. годину.

Предложено је да се следећа седница председништва Секције одржи 14. фебруара, када ће се размотрити предлози одржавања прве акције Секције жена за ову годину, „Нај јаје“, посвећену великом верском празнику Ускрсу.

За март месец је планирано путовање за Париз поводом 8. марта, које колегинице саме финансирају.

За мај месец се планира заједничка седница свих Секција жена JCO СЖС, поводом договора о учешћу у организацији славе СЖС и обележавања јубилеја 20 година постојања СЖС.

У јуну је планира седница, пред летњу паузу, због одласка на годишње одморе и учешће на слави СЖС.

За јесењи период планира се обележавање дана железничара, 15. септембра.

Седнице у октобру и новембру ће одржавати према договору, а за крај године планира се друга заједничка хуманитарна акција „Новогодишњи базар“.

План рада за 2012. годину усвојен је једногласно, уз предлог да се од Републиковог одбора затражи повећање средстава на годишњем нивоу за рад Секције жена.

Снежана Солдо

СИНДИКАЛНА ОРГАНИЗАЦИЈА ЗАШТИТНЕ РАДИОНИЦЕ

СИНДИКАТ КОЈИ СЕ ПРЕПОЗНАЈЕ

По речима Милосава Крстића, заменика председника СО, у 2012. год. када се навршава 20 година од оснивања Защитних радионица, очекује се и враћање друштва у пословни систем АД „Железнице Србије“

Синдикална Организација „Заштитне Радионице“ једини је репрезентативни синдикат у нашем привредном друштву. Формално – правно не, али у стварности је део Синдиката Железничара Србије и свој рад зајснива на његовим програмским начелима.

Наш синдикат се једини до сада борио за остваривање радничких и људских права, а тиме и стабилизацију друштва. Редовне исплате зарада, уплате доприноса, легит-

имације П-4, и бесплатно лечење у Заводу за здравствену заштиту радника, само су неки од остварених циљева синдиката током 2011. год. Заједничким напором у оквиру својих могућностима смо на неки начин натерали представнике пословодства да проналазе послове, поправљају услове рада и обезбеђују нам сигурност у смислу материјалне егзистенције Тиме је синдикат добио велики значај код власника и оснивача, и постао незаобилазни партнери у про-

**Радослав Миловановић, председник и
Милосав Крстић, заменик председника СО**

цесу даљег реструктуирања АД Железнице Србије.

Наравно да није све бајковито у Железничким заштитним радионицама. Проблеми око добијања нових послова су увек присутни. Ставови нашег синдиката су значајни за пословање Заштитне радионице. У ових двадесет година постали

смо синдикат који се препознаје. У 2012. г. заједничким напором крећемо ка кључном циљу а то је пуноправни повратак у систем АД Железнице Србије. У овом тренутку наша синдикална организација је у сарадњи са пословодством, које каже да постоје реални изгледи да се то у скорој будућности реализује. Наравно уз озбиљност у раду и искреном сарадњом свих нас запослених у друштву.

Мој рад и рад чланова извршног одбора нећу да оцењујем. То ће урадити чланови који су нас изабрали. Само бих истакао рад нашег председника Радослава Миловановића, који је из личних разлога одсутан дуже време. За синдикалне резултате које смо постигли, захваљујем се Синдикату железничара Србије и његовом руководству.

Вашем и нашем Информативном листу СИЖЕ овом приликом бих честитао 15 година излажења, а Синдикату железничара Србије 20 година успешног рада.

Зоран Миленковић

ПОГЛЕДИ

ВОЛОНТЕРИ НА ЖЕЛЕЗНИЦИ?

Још је Толстој писао да „... све срећне породице личе једна на другу, а свака несрећна је на свој начин...“

ЖК ивећи у турбулентном времену које обележавају глобалне и локалне кризе, непоузданост друштвеног система и институција у коме јединке битишу несигурне у вредности и поредак, веома је тешко разлучити добре намере од оних других. Стешњени оквирима својих малих, приватних живота, наша нам је мука највећа, а још је Толстој писао да „... све срећне породице личе једна на другу, а свака несрећна је на свој начин...“.

Заједничка нит већине нас је вртоглави пад животног стандарда, недостатак новца за пуко преживљавање, више него минимална могућност финансирања школовања наше деце на факултетима, унапред изгубљена трка у плаћању рачуна за енергенте и још много тога, једном речју одржавање „голог живота“, у минусу из месеца у месец, из године у годину. дакле, идеалне околности и полигон за разна надреална обећања.

Недавни потез извесне синдикалне организације који је подстакао велика очекивања и наду огромном броју наших радника о толико жељеном запослењу потомства, испоставио се као све друго само не оно што је у најави писало на упадљивим (од врло квалитетне хартије, самолепљивим) плакатима. Самоуверено најављена синдикална иницијатива о запошљавању деце, у току излагања је све више попримала конотацију и елементе политичке пропаганде, али, иако прожима све сфере и димензије наших живота, политици ту заиста није било место.

Епilog о деловању излагача и потрошеним времену слушалаца исказао се као нескладан са финансијским планом предузећа АД „Железнице Србије“, па самим тим и немогућ за конкретно спровођење. да ли су предлагачи то ПРОВЕРИЛИ и ЗНАЛИ пре него што су кренули на терен?

Биљана Кикић

ПОГЛЕДИ

БУНТ ЗБОГ СИРОМАШТВА

Договорима спречити социјални рат, јер само искреним и конкретним договорима, можемо изаћи из живог блата у којем се нажалост већ дуго налазимо

Крајне сиву социјалну слику, наше драге нам Србије сви добро познајемо. Оно што посебно забрињава јесте чињеница, да се она годинама не мења на боље, напротив она је све тамнија.

Људи су с великим разлогом револтиранi, нарочито они који раде и живе од зарада које су сви добро знамо недовољне за подмирење најосновнијих животних потреба. Константни раст цена основних животних намерница, комуналних и других услуга, пјачавају револт који је све већи, па отуда и бојазан да би револт и незадовољство радника и грађана, могао да прерасте у спонтани неорганизовани бунт.

Уље на ватру доливају коби друго до политичари, који уместо да снагу усмере на решавање нагомиланох социјалних проблема грђана, они играју међусобне утакмице чији је основни циљ како се задржати односно докопати власти.

Актуелна, и будућа власт, морају се више позабавити привредом, производњом, и повећавањем продуктивности, уместо што измишљају нешто што је већ давних дана измишљено попут топле воде, Америке, да је земља округла итд...

Економисти тврде да се од пимпезно најављиваних и преко потребних, економских реформи одустало. Ко је, зашто и због чега одустао?

Наравно одустали су они који су их и обећавали, на то их је навела чињеница да су врло брзо схватили, да је због много чега те реформе немогуће спровести, самим тим да се закључити да је највећи проблем наших политичара да и сами не верују у оно што причају.

Узимајући у виду целокупну ситуацију, незапосленост, понижавајуће зараде и пензије, спорост и незаинтересованост надлежних, да се закључити да се свака власт понаша као да народ не постоји, наравно сете га се у предизборним кампањама.

Небројено пута испричаним бајкама, не-реалним обећањима, уморни, исцрпљени и

Пише: Владимир Радојевић

понижени радници више не верују. Запостављање, мобинг, шиканирања радника враћају нас нажалост у нека ружна времена, за која смо на тренутак помислили да су иза нас али, али да ли су?

Уз то на руку политичарима иду и синдикати, који су разједињени и којих је добро нам је знатно превише.

Нимало безазлено стање што пре треба превазићи, да би се у томе успело неопходно је у првом реду искристалисати односе на свим нивоима власти. Тачније да се политичари узбилье, да се мање баве међу партиским и унутар партиским утакмицама, већ економијом.

У Србији више се не зна шта је истина, једнога дана политичари тврде да је криза прошла, да је економски раст на завидном нивоу, а већ следећег како смо на добром путу да за неких пар година превазиђемо кризу. Па ко кога ту једноставно речено лаже.

Због свега на синдикатима је много обавеза, морају оправдати сврху и циљ постојања, морају оправдати радничко поверење. Опет неизбежно питање како? Једноставно прво се решити оних лидера којима је лични интерес примаран, каријериста, укрупнити синдикалну сцену, ојачати и боље се организовати. Само јак, јединствен и добро организован синдикат може понудити адекватна решења у интересу запослених. Уосталом дужност и сврха постојања синдиката, је да брани интересе запослених, поготову што радници не траже хлеба преко погаче, јер немају ни за хлеб.

Синдикат се мора изборити, да их власт консултује по свим питањима као и приликом усвајања буџета. Основни циљ је преговарати и договорено испоштовати по сваку цену, само тако ће се спречити социјални рат и корачање уназад. На тај начин ће се се разићи и ова магла, која је свуда око нас, наравно брже ћемо изаћи из живог блата у којем се налазимо.

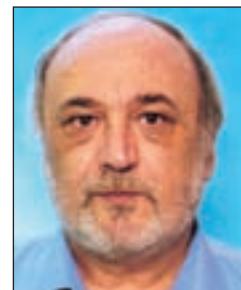

СЕЋАЊЕ НА БУДУЋНОСТ /6/

ГРАНИЦА ЈЕ ТО, ПРИЈАТЕЉУ

А све је почело добро и обећавајуће.

Кренули смо тачно на време из Бара. Од Подгорице до Бијелог Поља за нешто мање од два сата. Излазим са Милорадом да сликамо прегледача кола, док дугачким чекићем куца у точкове

Пише: Зоран Миленковић

Kупујемо грицкалице и враћамо се у воз. На ходнику спаваћих кола испред нашег купеа наилазимо на граничну полицију. Нерасположени Небојша покретом главе као да пита куд смо кренули.

„Враћамо се у купе“ кажемо,

„А зашто сте напуштали воз?“ мрзовљено пита полицајац.

Сатерани у ћошак и ухваћени у „озбиљном“ преступу, почесмо да се правдамо:

„Ми смо новинари. Пишемо репортажу о возу. Изашли смо да би сликали прегледача кола.“

„Какву репортажу? То мени није најављено“ лјутну се полицијац.

„Зашто би то теби уопште требало да се најављује, ако те нико ништа не пита и не фотографише?“

„Дај личну карту!“ доскочи полицајац силом.

На одговор да ми је лична карта у торби, помери се да прођемо. Недуго после нас стиже у купе и Небојша, са све уперном лампом у лице. Понови да тражи личну карту. Покорни грађанин – новинар извади личну карту, а полицијац га обрадова информацијом:

„Рок трајања је истекао прије неколико мјесеци.“

Полицијцу крену осмех на лицу, а новинар поче да се правда и маше железничком легитимацијом. Узалуд. Срце му не дотаче ни Милорад са почетка приче. Небојша је неумољив.

„Мораши сићи са воза. Граница је то, пријатељу!“

„Могу ли ја да гарантујем за њега?“ одважи се Милорад, покушавајући да ми врати то што сам га спасио од кондуктора и што сам му обећао место у причи.

„Ти?“, бреџну се полицајац, а доброћудни Милорад се скри у ћошак свог седишта, враћајући у цеп личну карту. При растанку ме болећиво и стидљиво припита треба ли ми карта, да макар он безбрижно настави путовање.

Небојша рече да га причекам, па журно оде низ ходник.

Све то, кад ето ти црногорског царинника. Ни у поласку ни у повратку царине није било, осим на црногорској страни. Након рутинске контроле следи питање:

„Имате ли да пријавите шта за царину?“

„Може ли се роба оцаринити у возу?“, приупита Милорад изненада.

„Роба се не може оцаринити у возу“ каже млади цариник.

Након овог негативно љубазног одговора и информације да начин царињења занима новинаре цариник журно приводи причу крају:

„Не смем ништа званично да говорим“, па одлази и оставља без одговора моје питање:

„Значи ли то да воз мора да чека царињење, или ће путник, који има нешто што интересује царинике, морати да чека нови воз?“

П.С. Путници који су овим возом кренули из Бара у Београд, на одредиште су стигли после више од 20 сати клацкања, због оштећења на контактној мрежи између станица Лучице и Бродарево. Воз је у Бијелом Пољу стајао више од осам сати. Заиста, граница је то, пријатељу!

ВРЕМЕ САДАШЊЕ

НИСМО МИ ОД ЈУЧЕ

Док се синдикат не врати изворима, док се не врати чланству и радницима од којих се нажалост одродио, тешко ћемо доћи до бољитка од интереса за чланства.

Свима нам је добро данас да је синдикат добровољна, интересна и нестраначка организација, која штити интересе и унапређује материјални положај чланства.

Поред тога зnamо да је синдикална борба одувек па и данас заснована на трајним вредностима, које се огледају у радничкој солидарности, свести и одговорности за заједничке интересе. На несрећу те вреднисти скоро да и непостоје а разлог за такво стање налазимо у чињеници да је синдикални покрет подељен и разбијен.

Ко је и у колико мери утицао на све то није тешко закључити, ту пре свега мислим на време у којем живимо, које је тешко бременито, веме у којем не постоји социјални дијалог. Уз чињеницу да живимо у земљи у којој нема слуха за тежак, материјално социјални положај запослених наравно од стране демагога и филозофа на власти, који осим личних интереса и измишљања топле воде о ничему и не размишљају

А када се свему овиме додају личне амбиције и интереси, бахатост и самовоља синдикалних лидера јасно нам је где смо били кад смо пошли.

Пре десет година када је основан, Синдикат железничара Србије био је највећи, најмоћнији, најбројнији наравно и најбогатији синдикат на Балкану.

Јак, добро организован и велики синдикат наравно не одговара како властима тако и послодавцима, па отуда и активности на стварању таквог синдикалног амбијента, да синдикати једни другима буду препрека, да се око кључних ствари не слажу, а све у циљу да власт и послодавац остваре своју политику. Такава политика довела је до тога да данас имамо толико синдиката, од којих неки заступају минимални број чланства и у којима велика већина тог чланства не зна ко им је председник и како се синдикат зове.

За остваривање циљева користе новоконституоване лидере који успут буди речено имају мање година радног стажа, него што су године постојања оних синдиката које критикују.

Највећи део новоконституованих синдикалаца, у протеклом периоду био је члан неке од организација које сада на све могуће начине омаловажавају и „пљују“ по њима. Њихова бахатост

Пише: Владимир Радојевић

нема граница, ти и такви лидери лансирали су одјавна појединих партиских и пословодствених, елита под паролом борбе за радничка права и статус запослених, користе за остваривање личних и интереса људи из њиховог ужег окружења.

Да би синдикати остварили своје статутом обавезујуће обавезе и у дело спровели добре намере, неопходни су јасни путеви за побољшање ситуације на синдикалној сцени, а тај пут је јачање синдиката. Вратити се изворима, чланству и радницима од којих се одродио, основни је циљ сваког синдиката и посебна обавеза нојоца синдикалних функција на свим нивоима.

Све синдикалне активности засноване на систему крени – стани, боље речено један корак напре три назад, доводи до тога да чланство губи поверење и стрпљење. Упитаће се неко од кога то? како и зашто?. Наравно да би се то сазнало и схватило, мора се обићи терен, ако је то због силних обавеза немогуће, онда господо, другови или како већ хоћете уважите предлоге и сугестије синдикалних активиста са терена који су у свакодневном контакту са чланством. Појединим вишим синдикалним функционерима сметају синдикални активисти, који не мисле као они, смета им што коисте своје статутом загарантовано право(мислим на члан 16.статута).Базу треба чути, добро познавати и уважавати увек а не само када су актуелни избори.

Несме се занемарити чињеница, да нико није богом дан, нисмо ни ми а ни функције нису вечне. Зато престанимо да се бавимо демагогијом, препотентним и неваспитаним особама са болесним амбицијама.

Поготову са онима који шире примитивизам и некултуру у најгорем могућем облику, не схватајући да ће им они који њима управљају и који их плаћају, једног дана окренути леђа. Између осталог један од приоритетнијих задатака синдиката јесте едукација младих, собзиром на то да синдикат више није затворена организација са доживотно изабраним функционерима.

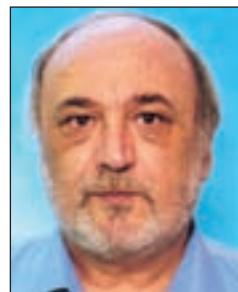
Синдикати пре свега нојоци функција, морају бити оштрији и одлучнији како би испунили своје обавезе према чланству.

ЈЕВРЕЈА – КОМЕНТАР БЕЗ РАЗЛОГА

ГОДОТ ЈЕ ДОШАО

**Или: Бекетова драма „Чекајући Годоа“ када се радња
дешава у земљи Јевреји**

Пише: Зоран Миленковић

Jедном приликом француски писац Самјуел Бекет је, шетајући се мрачном париском улицом, био нападнут од стране неке скитнице, који му је забио нож у леђа. Бекет је завршио у болници, а скитница у затвору. Када га је Бекет посетио у затвору и питао зашто је то урадио, овај је одговорио да не зна.

Управо та обесмишљеност и бесциљност људског живота и поступака је изненадила Бекета, па је покушао да се избори са суштинским питањима људског постојања. Овом драмом Бекет је приказао подељеност људи у свету. Односи међу људима, њихово понашање, жеље и амбиције само су спољашње замке. Место и положај људи у друштву, крију стварне проблеме и агонију људског постојања.

Сама драма говори о два човека, који се налазе у обичној људској ситуацији. Живе у неком граду, а притом не знају одкуда су дошли и зашто су ту. Естрагон и Владимир се налазе усред брисаног простора, поред једног сасушеног дрвета и чекају трећу особу под именом Годо. Они се међусобно не разликују. Немају неку јасну и карактерну особину по којој би их препознали. Спољашње бледило указује и на њихову унутрашњу празнину. Њима треба неко да им пружи смисао, циљ и наду. Њима треба неки Годо. Човек или Бог, свеједно!

Али, они не знају да ли он уопште постоји. Један дечак каже да он данас неће доћи! доћи ће сутра! У том спором отицању времена пролази и живот. Њихово трајање у њему се своди на свакодневно преживљавање. А то доводи до лудила. Њих двојица су лудели на потпуно исти начин. Заборавили су сва јучерашња дешавања. За њих постоји само бескрајно време, заборав и ишчекивање. Какав апсурд људског живота!

Владимир и Естрагон верују у промену која би уследила Годоовим доласком. Они нису ту без разлога. Људски је надати се. Присутни су на празној сцени и поред убогог дрвета. Они га ишчекују. Међутим, драма се завршава поновним доласком оног дечака, који због губитка памћења и лудила не препознаје никог од присутних. У Бекетовој и француској драми Годо није дошао.

ДРАМА У ЗЕМЉИ ЈЕВРЕЈИ

драма у земљи Јевреји није могла тек тако да се заврши.

Овде се све зна. Естрагон и Владимир су полубраћа по мајци. Знају одкуда су дошли и зашто живе на селу. Ту су им гробови предака! Поред оног сасушеног дрвета пролази железничка пруга. Једног дана Годот је стигао возом из Јевропске заједнице у својству комесара за придрживање. Ипак је дошао у земљу Јевреји!

До доласка Годота, у њиховом селу је свако лудео сопственим снагама. Како је ко знао и умео! Свака кућа је имала по једног лудака. Свако од њих је имао по неки разлог у свом животу да би имао и своје лудило. И никог ниси могао да наговориш да буде паметан. Поделе и разлике су биле огромне. Владимир је био паметан од рођења, а Естрагон највећи лудак у селу. Ослепео је од свог лудила. Имао је велику идеју, до тада се лудело на равноправној основи: Твоја идеја, твоје и лудило! Али Годот је био велики лудак и велики пројектант и имао је посебну идеју у погледу придрживања:

„Неправилно је да просипамо снаге свако на своју идеју. Умањујемо себи шансу! Треба да се окупимо и лудимо на једном месту. Биће боље и за паметне. Имам пројекат!“

Долазак великог пројектанта у село унео је у све паметне људе неке црне слутње. Са собом је донео некакав пројекат о изградњи заједничке луднице. Владимир је хтео да га обесхрабри па га је одвео код свог лудог брата. Он је, као најлуђи у селу, требао да изнесе своје експертско мишљење о том пројекту. Рачунао је да ће Годоту тако подвалити. Може се десити да Естрагон, као најлуђи у селу, због свог престижа, одбије тај пројекат. Али, сметнуо је са ума да је овај био слеп. Схвativши да ништа није видео, узвикнуо је:

„Генијално! Па то је генијално. Одмах почети са радовима...“

Каква застрашујућа солидарност! Луд овај, луд онај!

Тако је градња луднице отпочела.

Годот је био веома амбициозан човек. Почеко је уз благослов Естрагона да руши старе дедовске куће. Ту грађу је користио за градњу своје луднице. Стара мајка је све издржала. Она је била

удовица још из Првог светског рата. Сахранила је мужа, девере и шесторицу синова, а да сузу није пустила. дивио јој се паметни део села. Владимир успротивио рушењу кућа. Тражио је од села да стане томе на пут. Међутим, из сваке срушене куће Пројектант је извлачио из анонимности још по једног лудака. То је аутоматски био један глас више у корист његовог пројекта. Паметни су остали у мањини. Они су и даље радили своје послове, иако су примећивали да из дана у дан има све више лудака на јавним местима.

Стара мајка је са грчем на лицу и страхом у грлу заустављала Владимира да окупи паметне око себе. Говорила је:

„Свако време има своје лудило, синко! Ћути! Ћути и чекај!“

Стара мајка је веровала да је Владимир паметан. Он није могао да је разочара. Ђутао је и није окупљао паметне. Каква грешка! Больје је било да је и он градио лудницу.

ЛУДИ ОБЛАК

С јесени је лудница већ била готова. Приликом свечаног отварања Велики пројектант је организовао трку. Паметни нису знали шта то значи. Поред њих је пројурила група лудих, подижући облак прашине. Они што су јурили на челу групе први су и заузели позиције у новосаграђеној лудници. Пошто је велики пројектант био заљубљен у своје дело, паметни су очекивали да ће се он попети на кров и оцати ватрени говор. Али он је за себе изградио само апартман у поткровљу и то објаснио речима:

„Не желим да сам на врху!“

Онај облак који су луди створили својом трком, уопште није био облак прашине. Паметни су мислили да је то обичан облак, али он уопште није био наиван. Луд је то био облак. Облак који је са собом донео и лудо време. Почеле су такве непогоде, да су сви паметни за тили час покисли до голе коже. Луди су били заштићени од сваке непогоде у својој лудници. Они су оргијали по целу ноћ, а народ је напољу киснуо. Када више нису могли да издрже, затражили су од великог пројектанта да их све распореди у лудницу. Он се успротивио, не скривајући своју запањеност пред таквим предлогом:

„Чекајте људи! Па ово је моја приватна лудница, схватате ли? Прво, док сте ви цело лето диринцили по пољима, ја сам градио. А друго, нисте ви сви луди !!!“

„Наравно да нисмо сви луди, то је тачно. Али зашто си нам куће порушио? Зашто ниси градио лудницу од свог материјала?“ питao је Владимир из гомиле која је била окупљена око великог пројектанта.

„Да. То би било паметно да сам тако поступио. Али, како бих ја онда придобио лудаке за свој пројекат? Ипак, пошто је невреме велико, ево, сви ћете добити подједнаке шансе. Организоваћемо

трку поново, па ко први стигне. Видећу ко је колико луд!“

Иако се радило о лудим стварима, треба признати да је његова логика, ипак, поседовала неки систем...

НА ГРОБЉУ ПАМЕТНИХ

Тако је поново организована трка. По други, трећи, четврти и ко зна који пут. Међутим, увек је већина паметних испадала из трке. Они лудаци су опет стизали први на циљ. Навлачили су нови, још већи облак непогоде над главама народа. Он је већ пао у очај и кукњаву. Прозебао и мокар до костију. Многи добише пасоше и новац од лудака и одоше у иностранство. Кобојаги на екскурзију, а уствари, са намером да се више никада не врате.

Од Владимира су сви паметни очекивали да нешто предузме. Преко везе! Његов брат је, као посебно луд, добио без трке почасно место у лудници. Позвао га је на дијалог. Тражио је од њега да утиче на пројектанта. Нека их он прими унутра, а они ће се потрудити да како тако сви полуде. И када је Естрагон почeo да има разумевање за паметне, деси се велика незгода. Из оних лудих облака га је ошинула муња. Стропоштао се у блато. Пре него што је умро, наслеђао се и тихо рекао:

„Распамети ме ова муња. За тренутак сам све видео. Слеп сам био колико сам био луд.“

„Можда си ослепeo од неке венеричне болести. Стално сте у лудници правили некакве оргије“ покушао је Владимир да утеши брата.

„Узалуд ме тешиш, брате! Сви знају да међу лудима нико никог не ј...!“ рекао је Естрагон и потом издахнуо.

Сахранили су га на гробљу паметних.

Стара мајка је све време била уз паметне. Њен став према ружном времену их је охрабривао. Стоички је све подносила. Задржавала је сузе у очима и држала се једном руком испод груди. Они који су били изложени невремену, имали су своју утеху. Чињеница да су увек испадали из трке, говорила им је да су остали паметни.

Али су и киснули. Изложени свакојаким кишама, муњама и громовима. Ужасно невреме је косило незаштићени народ. Стара мајка је расплитала косе над гробом свог лудог сина. Више није била највећа снага и ослонац паметних. Владимир је хтео да је памти као поносну и велику, као што је увек и била.

„Стално ово невреме, мајко! докле ћemo да киснемо? докле ћe народ овако да пропада у земљи Јевреји?“ рече једног дана, у намери да прекине њену тугу.

Она лагано подиже уморне очи, обухвати погледом народ, и бризну у плач:

„Док не полуđimo, синко... док сви не полуđimo...“

20 ГОДИНА

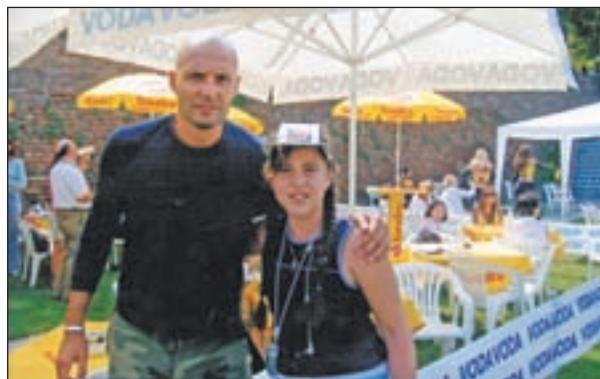
СУКЈЕ

ДЕЦА ЖЕЛЕЗНИЧАРА ПИШУ

ПРВИХ ДВАДЕСЕТ ГОДИНА

Речи имају ту особину да понекад постану просто неподесне за изражавање свага онога што мислиш и осећаш. Желиш да говориш, а опет, усне ћуте као замрзнуте ноте. Тако је и када посматраш сопствену лепоту која се огледа на фотографији, теби тако драгој

Била је недеља пре подне. Случајно сам залутала на кошаркашки терен на Кalemegdanu. Седео је за столом! Имала сам фотоапарат и желела да се сликам с њим. Кренула сам према њему са једним новинарем листа Спортски журнал. (Слободан Вучићевић – Боле, бивши сарадник СИЖЕ - а, прим.

3.М.) Раздирала ме је сумња, хоће ли пристати, или не. док смо прилазили столу за којим је седео, у мени је почињао хаос. Имала сам трему и рађао се страх. А шта ако не жели да се слика са мном? Шта ако је он само једна уображене светске кошаркашке звезда?

док је мој познаник, новинар Боле разговарао са њим, око мене је све стајало. Ништа нисам видела, ни чула. Само њега! Када је устао и загрлио ме, у мени се све поломило. У тих десетак секунди имала сам утисак

да сам притиснула дугме за паузу на неком измишљеном филму. Уместо филма појавио се семафор у кошаркашкој дворани у Истанбулу. Године 1992. само десетак секунди је играче Хувентуда из Бадалоне делило од најбољег тима у Европи. Имали су два коша предности. А онда је лопта дошла до њега... Семафор је већ показивао две последње секунде. Уследио је шут за три поена, поред три играча, који су јурили за њим! Лопта је прошла кроз обруч! Хувентуд је кренуо у последњи напад. А онда се чула сирена, која је означила крај утакмице. Лудница! На телевизијском снимку се видело много фотографских блицева који су блеснули у истом тренутку. Севнуло је попут муње!

Коју десетинку секунде касније шкљоцнуо је и мој фотоапарат. Имала сам утисак да је Боле фотоапаратом прекинуо паузу, и да се поново појавио онај филм и наставио своју причу. Нисам могла да верујем. Помало ме је хватала и несвестица. Била сам као омађијана и скакала сам од радости. Али, бојала сам да све то скупа није био само сан, или само тај измишљени филм, који сам много пута пустала у својој глави.

Ипак, када сам урадила фотографију, уверила сам се да то није био филм, већ стварност. Боле ме је сликао са мојим омињеним кошаркашем, играчем Партизана, најбољег тима у Европи. Барем ових првих двадесет година! Загрљена са Александром – Сашом Ђорђевићем, могла сам у дну његових очију да видим одраз своје сопствене лепоте.

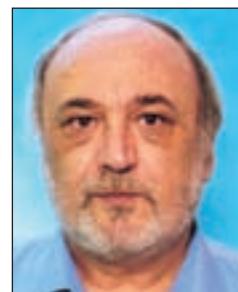
Слободане, хвала ти!

Теа Миленковић

ВОЗ ИЗВАН ДАТУМА /4/

КАСАБА

Иво Андрић и његово дело „На Дрини ћуприја“ су највећи депозит нашег народа, зато што нигде као у његовој књизи не постоји суштинско објашњење онога ко смо, одакле смо и каква нам је туга

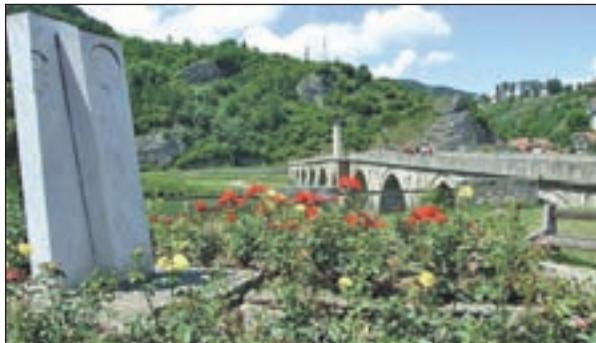
Пише: Зоран Миленковић

Од Мокре Горе до Вишеграда допутовао сам возом. Испред мене су текле mrко зелене воде Дрине, губећи се међу висовима иза Лијештанске косе. Преко Дрине се пружио мост. Стоји као осуђен између два зараћена света. То је раскрасница на којој се сударају три народа, три културе и много истих живота. А ја изгледа имам „судар“ са Ивом Андрићем. Као да га чујем...

„Пред тобом је колевка човечанства. Историја сама по себи не постоји. Она је уткана у животе

као нешто без чега нема живог човека. Овај мост је као светска позорница. Људи који су се, игром судбине, затекли на таквој позорници, играли су само кратке драмске епизоде у великом позоришту историје“ рече.

А онда, сасвим лагано, он је започео причу, док су пругом узаног колосека одјекивали точкови парне локомотиве. Воз изван датума. Дани су мале станице, године велике... Једноставност и склоп речи овог необичног човека, као и способност да

Споменик Иви Андрићу у близини моста

их преточи у мисао, просто су невероватни. Између грађења и покушаја рушења моста 1914. године, речи се претварају у приповедачки лук дуг тристо-тисе година...

Пред мојим очима се најпре појављује сцена Радисављевог набијања на колац. Затим, она романтична погибија поносне девојке Фате, па погибија старца и младића на мосту. На почетку, безазлена је и Федунова несрећна љубав. Незаборавна је пижана ноћ вишеградских газда и Ђорканово поигравање на залеђеној ивици моста. Памти се и улазак аустроугарске војиске у касабу, почетак рата 1914. године и Алихочина смрт. Потресна је сцена у којој је коцкар Милан Гласинчанин проиграо све, па и своју душу. А испред свих њих је поп Никола, из чије горостасне библијске фигуре зрачи доброта и душевност...

Све је било као изумрло. Официрска касина, Лотикин хотел. Порушена касарна и она три – четири дућана на уласку у чаршију. И мост је ту. Помало оштећен од гранатирања и чађав, али још увек недирнут и цео. Питао сам се да ли је све то истина? Халуцинација или стварност? „Мој сапутник“ каже: „Пијетао кукурикне пред зору, дигне се вјетар, а ћаво – играч нетрагом нестане.“

Закључујем да су се овде, на мосту, догађаји и личности само чудом држали на окупу. Мудар и непристрасан, овај човек остаје по страни. Не изјашњава се. А ја се нешто мислим:

„Мост је веза. То је основни мотив целе ове фреске. Мост је веза између српског и турског дела Вишеграда. Он је веза великог везира Мехмед – паше Соколовића са својом изгубљеном прошлочију. То је веза свих ових људских страдања са једном непоновљивом историјом живота.

Чује се писак локомотиве. Воз стаје у Вишеграду.

„Мостови су корисне, велелепне људске творевине, подигнуте у част и у сврху зближавања човека са човеком. Њихова лепота је у њиховој сврси.“ – било је последње што је рекао мој „сапутник“, а затим нестао иза једног дућана, запуштеног и сабласног.

И, ево ме! Сада сам на седмом стубу моста. Овде је била постављена паклена кутија, која је са собом однела у Дрину део моста. Штета није била велика, али је срушена веза између људи. Имам осећај, као при оној великој поплави, да вода

допире до половине стубова. Мост као да је загазио у неку другу, дубљу реку, него што је она, која обично испод њега тече.

То је било 1914. године, а 1994. године топовском гранатом погођен, у Неретву се сручио велелепни мост у Мостару. И опет, у земљи Босни. Све војске света би лако прешле и Дрину и Неретву, са мостовима или без њих... Била једном једна земља!

Питам се само, докле у будућност допире Андрићева мисао?

А будућност је већ почела.

„Градићемо покрај чувене Ћуприје камени град – Каменград. Због наше будућности људи на обалама Ђудљиве Дрине. Лепота реке, сунце и чувена Ћуприја, то је данас све што је од Вишеграда остало. Мост је, без конкуренције, највећи сведок историје, културе и богатства овдашњег духа, али све око Ћуприје, нажалост, личи на бесправну градњу.“ – каже наш прослављени редитељ Емир Кустурица.

Вишеграду, заробљеном у тмурну долину и недовршене куће, вратиће се голим оком видљив понос. Варош ће се поново приближити моћној реци. Биће Каменград смештен на простору од Ђуприје до ушћа Белог Рзава у Дрину. Наћи ће се у каменом граду све што је људима потребно, црква, мали тргови, галерија.

Први воз у Вишеграду 22. септембра 2011. године

„Градићемо 50 ренесансних камених кућа. Личиће град мало на Требиње и Дубровник, помало и на Истанбул. Паралелне улице повезиваће тргови, а дрвени детаљи на грађевинама донеће у Каменград дух Оријента. Када саградимо Каменград, верујем да ће на ред доћи и снимање филма „На Дрини Ћуприја“, објашњава Кустурица, аутор пројекта.

Очекује се другачији, срећнији живот људи из Вишеграда и њихове деце, па и могућност да се овде настави једна важна културна нит, да се развија туризам. Искуство приликом изградње Међавника у Мокрој Гори било је пресудно да се прослављени редитељ прихвати необичног посласа:

„Када је грађена чувена Ћуприја на Дрини, лоповлук је успоравао посао. На овим просторима је тако и данас. То је наша најјача традиција, која поприма перверзну димензију. Јер најмање краду они који ништа немају. То смо на Међавнику успешно избегли, учинићемо исто и у Каменграду.“

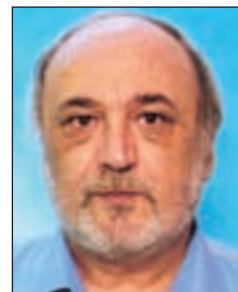
Де, пожури, Емире!

МCMXCI

ДОГОДИЛО СЕ 1992. ГОДИНЕ

Година 1992. била је преступна година која је почела у среду, по грегоријанском календару, а 12. фебруара је основан СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ

Пише: Зоран Миленковић

Јануар – март

- 7. јануар – Авион Југословенске народне армије оборио је код Новог Марофа у Хрватској хеликоптер с посматрачима Европске Заједнице. Погинуло је свих пет људи у хеликоптеру.
- 9. јануар – Проглашена Република Српска.
- 15. јануар – Словенија и Хрватска добијају признање од стране Европске уније.
- 30. јануар – Аргентина отворила досијеа нациста који су после Другог светског рата побегли у Јужну Америку.
- 29. фебруар – Током дводневног референдума, више од 60% грађана изјаснило се за независност Босне и Херцеговине.
- 1. март – На сарајевском насељу Бањичи, пуцано на српске сватове и том приликом убијена је једна особа.
- фебруар/март – ЈНА се повлачи из Македоније
- 8 – 23. фебруара. – Зимске олимпијске игре у Албертвилеу. Прво самостално учешће Хрватске и Словеније, последње за СФР Југославију (Србија, Црна Гора, БиХ).

Април – јун

- 1. април – Српске снаге заузимају Бијељину.
- 5. април – У Сарајеву више десетина хиљада грађана демонстрирало против рата који се спремао. Из хотела „Холидеј Ин“, пуцано на демонстранте из снајпера и том приликом убијено неколико особа.
- 6. април – Босански Срби започели опсаду Сарајева, која је трајала три и по године.
- 7. април - САД признале Босну и Херцеговину као независну државу.
- 16. април – Кошаркаши Партизана освојили Куп европских шампиона.
- 27. април – У Београду проглашена Савезна Република Југославија, као и први Устав СР Југославије, у чијем су саставу републике Србија и Црна Гора.
- 30. мај – Савет безбедности Уједињених нација увео санкције СР Југославији. Санкције СР Југославији су уведене од стране међународне заједнице због учешћа у Рату у Босни. Под утицајем међународних санкција дошло је и до

велике економске кризе у земљи и до појаве хиперинфлације, која је забележила и издавање новчанице са нејвећим апоеном (500.000.000.000 динара) икада у свету.

- 31. мај – Одржани први избори за Скупштину СР Југославије.
- 15. јун – Добрица Ђосић изабран за првог председника СРЈ.
- 10. јуна до 26. јуна – Европско првенство у фудбалу 1992. одржано је у Шведској. Титулу европских првака је понела Данска, која је у финалу савладала Немачка 2 : 0. Данска је на првенство стигла као замена Југославији, која је дисквалифицирана због санкција Уједињених нација.

Јул – септембар

- 14. јул - Амерички бизнисмен српског порекла, Милан Панић, постао први премијер Савезне Републике Југославије.
- 26. јул – Основана Демократска странка Србије, на челу са Војиславом Коштуницом.
- 26. август – У Лондону почела мировна конференција за заустављање сукоба у Босни и Херцеговини.
- 30. септембар – Председници СРЈ и Хрватске, Добрица Ђосић и Фрањо Туђман, потписали у Женеви споразум о нормализовању односа између две државе.

Октобар—децембар

- 8. – 28. октобар – Одржава се шаховски турнир у Тилбургу, Холандија. Побеђује Мајкл Adams.
- 3. децембар – Нил Папворт послao прву СМС поруку: „Меррји Џхристмас“.
- 20. децембар – На председничким и парламентарним изборима у Србији, Социјалистичка партија Србије освојила највише посланичких места - 101, а Слободан Милошевић поразио Милана Панића и освојио други мандат на месту председника Србије.
- 29. децембар – У Скупштини СРЈ изгласано неповерење савезној Влади Милана Панића.

ИЗ ЖЕЛЕЗНИЧКЕ ИСТОРИЈЕ ЖЕЛЕЗНИЦА И ФИЛМ

Припрема: Владимира Радојевић

- ◆ Први филмски запис о нашој железници направио је Лимијеров сниматељ Андре Кара, 1897. године. „Повратак Краља Александра Обреновића из Софије на београдској железничкој станици“.
- ◆ Свечано пуштање у саобраћај железничко – друмског моста на Дунаву код Београда (популарно звани Панчевачки мост) 10. новембра 1935. године забележено је филмском камером.
- ◆ Први филм о моторном возу узаног колосека 0,76 mm који је саобраћао на релацији Београд – Сарајево – Дубровник, који је кренуо са београдске железничке станице снимљен је 20. јула 1938. године.
- ◆ Први филм са железничком темом снимљен је 1947. године. Био је то документарни филм „Влак 51“ режисера Рудолфа Сремца. Кроз рад манипулативног воза број 51, филм је приказао етапе рада железничара на пријему и отпреми возова.
- ◆ Године 1953. „Авала – филм“ из Београда снимила је документарни филм „Воз 05 – 011“. Режисер овог филма Радош Новаковић је на изузетан начин показао напоран рад ложача и машиновође на парној локомотиви.
- ◆ Први играни филм у којем су сви јунаци приче железничари, снимљен је 1956. године наслов филма је „Последњи колосек“, у режији Жике Митровића.
- ◆ Филм Вељка Булајића „Влак без возног реда“ који говори овозовима који превозе колонисте из босне и лике у Војводину, снимљен је 1959. године.
- ◆ Играчки филм у режији Горана Паскаљевића „Пас који је волео возове“ снимљен је 1977. године.
- ◆ Једини филм, са железничком темом, који је добио највеће железничко признање, Петнаестоаприлску награду ЗЈЖ 1982. године, био је филм „Краљевски воз“, Александра Ђорђевића. То је прича о подвигу машиновође Милана Толовца, који је 1941. године после великих перипетија успео да из Београда за Краљево пренесе торбу са веома важним документима Врховног штаба.

ЧЕФРИЗМИ

ЧЕДОМИР Ј. МИТИЋ

- ❖ Ми смо дефинитивно за компромис. Али да буде како ми кажемо.
- ❖ Некада: Учити, учите и само учите. Данас: Учите, учите и само учите, јер од посла нема ништа.
- ❖ Све је у животу лако, ако знате како.
- ❖ Браћа и сестре поосвајали су око поделе имовине. Сад су то бивше сестре и браћа.
- ❖ Ја не знам да ли се каже воз или влак, али знам да и један и други касне.
- ❖ Учи сине, рече отац сину, па кад порастеш бићеш на бироу за незапослене.
- ❖ Ако нам она ствар зависи од ових, онда од те ствари нема ништа.
- ❖ Имамо рецепт за срећу, али му је прошао рок.
- ❖ У нашем предузећу је подела рада доведена до перфекције, тако да се сада уопште не зна ко шта ради.
- ❖ Ми смо богата земља, само су нам грађани сиромашни.
- ❖ Све што смо до сада урадили, урадили смо по својој слободној волји. Тако су нам наредили.
- ❖ Лако је њима данас да имају своје гориле – код овоглиог броја мајмуна.
- ❖ Код нас више нема мита, потрошили смо га на подмићивање комисије за искорењивање корупције.
- ❖ Ово што вам нудим није мито, то је само кеш.
- ❖ То смо ми: Села су нам напуштена, градови запуштени, а радници отпуштени.

20 ГОДИНА

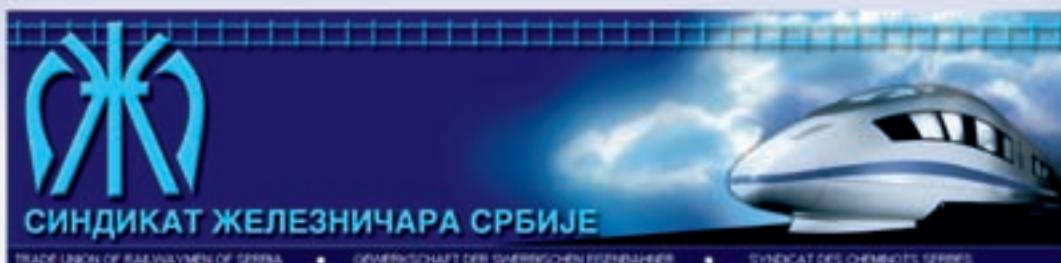
CUJIRE

Посетите наш сајт:

www.szs-railsyn.org

Синдикат железничара Србије

Немањина 6, соба 153, 11000 Београд • тел/факс: 381(11)3618-354 • ztp_szs@yahoo.com

TRADE UNION OF RAILWAYMEN OF SERBIA • GEWERKSCHAFT DER SERBISCHEN EISENBAHNER • SYNDICAT DES CHEMINS DE SÉRÉBIE

Главна страница

О јединици

Актуелно

Председништво

Организациона структура

Статут и правила о раду

Контакт

ДОБРОДОШЛИ НА ПРЕЗЕНТАЦИЈУ СИНДИКАТА ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ

ПОТВИСАН АНЕКС КОЛЕКТИВНОГ УГОВОРА ЗА УТВРЂИВАЊЕ ЦЕНЕ РАДНОГ САТА ЗА ЧЕТВРТИ КВАРТАЛ 2011. ГОДИНЕ.

Београд, октобар 2011.

Потврдио је Александар Јанковић уговор за утврђивање цене радног сата, који је приносив у циљу:

CUJIRE
Дистрибутор
железничара Србије

ОДРЖАНА ТЕМАТСКА КОНФЕРЕНЦИЈА „КОЛЕКТИВНИ УГОВОРИ У ПРАКСИ“

Београд, октобар 2011.

Синдикат железничара Србије, организовао је 28. новембра Тематску конференцију под називом „Колективни уговори у пракси“. Повод за организацију конференције је, постепено као први редуктујући Железничаре Србије и очекивани уговори о основицима месец дужности у оквиру АД „Железничаре Србије“.

ОДРЖАНА Х РЕДОВНА СЕДВИЦА РЕПУБЛИЧКОГ ОДВОРА

Београд, 21.10.2011.

Одржана је X редовна седница редовног избора на којој су расправљено о хроници реструктурисања, термину пословања квартал 2011. године и времену исплате X колективног уговора.

ПРЕДВОД ПЛАТФОРМЕ О МОГУЋЕМ ПОЛИТИЧКОМ АНГАЖОВАЊУ САВЕЗА САМОСТАЛНИХ СИНДИКАТА СРБИЈЕ

Београд, 26.10.2011.

Председништво Савеза железничара Србије уједно је Предвод Платформе у коју су већински чланови Савеза састављени Синдикат железничара Србије.

ПРИЧЕДВОК НА ИДУЋЕ ОСНОВАЧВОДСКЕ АКАДЕ ЗА ЧЕТВРТИ ЗАВИСНА ДРУШТВА

Београд, 23.10.2011.

Синдикат железничара Србије је до првобити из идуще основачске Академије четири зависна друштва.

На сајту можете пронаћи све актуелности о раду синдиката.

**ПРЕГЛЕД РЕГИСТРОВАНИХ СИНДИКАТА У АД „ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ“
СА БРОЈЕМ ЧЛНОВА ЗАПОСЛЕНИХ У ПРЕДУЗЕЋУ ЗА ДЕЦЕМБАР 2011. године**

РЕД.БРОЈ	НАЗИВ СИНДИКАТА	ИДЕНТИФИКАТОР	БРОЈ ЧЛНОВА
1	СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ	1,5,6, А, К	5941
2	СИНДИКАТ ИЗВРШНИХ СЛУЖБИ СРПСКИХ ЖЕЛЕЗНИЦА	Л	2724
3	СИНДИКАТ РАДНИКА ЖЕЛЕЗНИЧКЕ ИНФРАСТРУКТУРЕ СРБИЈЕ	9, Д, М	2671
4	НЕЗАВИСНИ СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ	4	1866
5	НЕЗАВИСНИ СИНДИКАТ МАШИНОВОЂА	2	1631
6	СИНДИКАТ ИНВАЛИДА РАДА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ	3	40
7	СИНДИКАТ ОПЕРАТИВНЕ СЛУЖБЕ БЕОГРАД	8	66
8	СИНДИКАТ УДРУЖЕНИХ ЖЕЛЕЗНИЧАРА	7	42
9	АСНС – ГРАНСКИ СИНДИКАТ ЗАПОСЛЕНИХ У ЖЕЛ. САОБРАЋАЈУ	Н	18
10	РЕГИОНАЛНО ГРАНСКИ СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ	С	488
11	АСНС ЖЕЛЕЗНИЧКИ СИНДИКАТ	Т	248
12	СИНДИКАТ ЖПП – БГД НЕЗАВИСНОСТ	Е	264
13	СИНДИКАТ СТРУЧНИХ СЛУЖБИ ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ	Ј	259
14	СИНДИКАТ МАШИНОВОЂА	В	246
15	СИНДИКАТ НОВИНАРА ЖПП БЕОПРАД	У	9
16	УЈЕДИНЕНИ НЕЗАВИСНИ ГРАНСКИ СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ	М	12
17	СИНДИКАТ ПРЕВОЗА ПУТНИКА СРПСКИХ ЖЕЛЕЗНИЦА	Х	0
18	СИНДИКАТ ИНФРАСТРУКТУРЕ ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ	Д	297
19	СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ ЗА ПРЕВОЗ	Ž	0
20	СИНДИКАТ ВУЧЕ СРПСКИХ ЖЕЛЕЗНИЦА	Д	0
21	СРПСКИ СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА 1884	Д	60
22	НЕЗАВИСНИ СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА ВОВОДИНЕ		7
23	ЖЕЛЕЗНИЧКИ СИНДИКАТ ПРВИ МАЈ		13
24	НЕЗАВИСНИ СИНДИКАТ МАШИНОВОЂА ВОВОДИНЕ		62
25	СИНДИКАТ СОЈИДАРНОСТ		1
26	СИНДИКАТ МАШИНОВОЂА СОЈИДАРНОСТ УЖИЦЕ		16
27	СИНД. ОРГ. ЕЛЕКТРОТЕХНИЧКЕ СТРУКЕ ЕПИ НИШ НИСУ ЧЛНОВИ		0
	УКУПНО ЗАПОСЛЕНИХ		2079
			18529

БЕОГРАД 13.01.2012. год.

**СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ
КОМИСИЈА ЗА ФОНД СОЛИДАРНОСТИ РАДНИКА**

Одобрена солидарна бесврватна почетна помоћ за ЈАНУАР 2012. године, на састанку одржаном 18.01.2012. године.

Р.број	ПО ЧЛАНУ	ИМЕ и ПРЕЗИМЕ	ЈСО	Износ
1.	16.4	Митић Мирослав	ВВ Ниш	9.000,00
2.	16.4	Живковић Димитрије	ВВ Бг.	15.000,00
3.	16.8	Andrejević Горан	ТКС Зајечар	10.000,00
4.	16.8	Стојановић Р. Драган	ТКС Ниш	10.000,00
5.	16.8	Стојановић Сузана	УПЭС Ниш	15.000,00
6.	16.8	Михајловић Јовица	УПЭС К.П.	10.000,00
7.	16.4	Каменов Миливоје	УПЭС-НСП Лап.	18.000,00
8.	16.8	Радовановић Миодраг	УПЭС-НСП Лап.	15.000,00
9.	16.8	Крба Милош	ЕТП Бг.	15.000,00
10.	16.8	Јаванић Мирка	ЕТП Бг.	15.000,00
11.	16.8	Шалипур Слободан	ЕТП Бг.	10.000,00
12.	16.5	Радичев Игор	ЕТП Зрењанин	5.000,00
13.	16.4	Пандуров Милорад	ЕТП Зрењанин	6.000,00
14.	16.4	Ајдини Назим	ЕТП Бг.	20.000,00
15.	16.4	Петровић Небојша	ЕТП Ниш	3.000,00
16.	16.4	Јаконљевић Владимира	ЕТП Ниш	10.000,00
17.	16.4	Ворћевић Јован	ЕТП Ниш	8.000,00
18.	16.4	Срећковић Нада	ЗОВС Макиши	20.000,00
19.	16.8	Миленковић Милка	ЗОВС Н.С.	10.000,00
20.	16.8	Радојевић Желько	ЗОВС Макиши	5.000,00
21.	16.8	Ворћевић Славиша	ЗОВС Топк	5.000,00
22.	16.8	Стојановић Саша	ЗОВС В. Плана	10.000,00
23.	16.8	Степановић Желько	ЗОВС Лajковac	5.000,00
24.	16.4	Тришић Славољуб	ЗОВС Земун	15.000,00
25.	16.3	Радосављевић Мимиза	ЗОВС Топк	18.000,00
26.	16.8	Стефановић Желько	ЗОВС Зајечар	5.000,00
27.	16.8	Генчић Венчеслав	ЗОВС Зајечар	5.000,00
28.	16.8	Јовановић Бојан	ЗОВС Лапово	5.000,00
29.	16.4	Милошевић Небојша	СП Зајечар	11.000,00
30.	16.6	Вулић Желько	СП Бг.	15.000,00
31.	16.8	Влајин Иренка	СП Панчево	15.000,00
32.	16.8	Цинковић Будимир	СП Рума	5.000,00
33.	16.8	Михајловић Божко	СП К.П.	5.000,00
34.	16.4	Грујић Наталија	СП Панчево	10.000,00
35.	16.6	Вурашковић Милован	СП Ниш	15.000,00
36.	16.3	Стојадинов Борис	СП Зрењанин	12.000,00
37.	16.8	Дудић Зоравко	ЗОП Суботица	10.000,00
38.	16.8	Хорњак Катадин	ЗОП Суботица	10.000,00
39.	16.8	Алексић Милосав	ЗОП Кв.	10.000,00
40.	16.8	Поповић Александар	ЗОП Кв.	5.000,00
41.	16.8	Ширцић Мехмед	ЗОП С.М.	10.000,00
42.	16.8	Маринковић Желько	ЗОП С.М.	5.000,00
43.	16.8	Василијевић Александар	ЗОП Ужице	5.000,00
44.	16.8	Ружачић Миливојко	ЗОП Ужице	5.000,00
45.	16.8	Дабојљевић Миломар	ЗОП Ужице	5.000,00
46.	16.8	Марковић Зоран	ЗОП Н.С.	5.000,00
47.	16.8	Трајановић Саша	ЗОП Пожаревац	5.000,00
48.	16.8	Цвирић Милан	ЗОП Суботица	10.000,00
49.	16.8	Минић Миканџо	ЗОП Ужице	15.000,00
50.	16.3	Драгићевић Милан	ЗОП С.М.	15.000,00
У КУПНО				500.000,00

ПРЕДСЕДНИК
КОМИСИЈЕ ФОНДА СОЛИДАРНОСТИ

МИЛАНОВИЋ СЛОБОДАН

ПРЕДСЕДНИК
СИНДИКАТА ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ

МИРКО ЛАЗИЋ

На седници одржаној 18.01.2012. године, Комисија за фонд солидарности радника донела је следећу:

ОДЛУКУ

1. Одобравају се позајмице члановима СЖС-а, за месец јануар 2012. године по списковима достављеним из JCO-а и то:

НАЗИВ JCO	БРОЈ ПОЗАЈМИЦА	ИЗНОС
JCO СТП	212	4.240.000,00
JCO ЗОП	120	2.400.000,00
JCO ЗОВС	169	3.380.000,00
JCO ЕТП	74	1.480.000,00
JCO УП-ЗС	62	1.240.000,00
JCO ТКС	53	1.060.000,00
JCO ВВ	50	1.000.000,00
УКУПНО	740	14.800.000,00

2. Спискови JCO-а су саставни део ове одлуке.

ПРЕДСЕДНИК
КОМИСИЈЕ ФОНДА СОЛИДАРНОСТИ
МИЛАНОВИЋ СЛОБОДАН

ПРЕДСЕДНИК
СИНДИКАТА ЖЕЛЕЗНИЧАРА
СРБИЈЕ
МИРКО ЛАЗИЋ

СИЖЕ • Лист Синдиката железничара Србије • Основач и издавач: Синдикат железничара Србије • **Главни и одговорни уредник:** Мирко Лазић • **Адреса:** 11000 Београд, Немањина 6 • **Тел./факс:** 011/36-18-354 • **www.szs-railsyn.org** • **E-mail:** ztp_szs@yahoo.com;

Уређивачки одбор: Комисија за информисање, образовање и издавачку делатност Синдиката железничара Србије: Радојевић Владимир, Кикић Биљана, Ђорђевић Горан, Грубач Драгољуб, Перећ Милоје, Стојановић Драган, Милинковић Јелена • **Сарадници:** Арсенијевић Вера, Солдо Снежана, Васиљевић Драган и Миленковић Зоран • **Техничка припрема:** Дарјан Митић, Драган Васиљевић и Вера Арсенијевић

Извршни издавач: Желнид Београд • **Адреса редакције:** 11000 Београд, Немањина 6 • **Тел:** 011/36-18-354; • **Штампа:** Желнид, Београд • **CIP - Каталогизација у публикацији Народне библиотеке Србије, Београд 331.105.44(497.11)** • **ISSN 1451-7035** • **COBISS.SR.ID 135437063**

СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ

20 ГОДИНА
У ДРУШТВУ НАЈБОЉИХ